

IR-III.7821.8.2021.4

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.), zwanej dalej: k.p.a., oraz art. 11c i art. 11g ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2020 r. poz. 1363 ze zm.), zwanej dalej: specustawą, po rozpatrzeniu odwołania pana _____ i pana _____, reprezentowanych przez adw. Tomasza Przybeckiego, oraz odwołania państwa _____ i _____, reprezentowanych przez r.pr. Marcina Idziorka, od decyzji Prezydenta Miasta Kalisza z 15.03.2021 r. Nr 1/21 (znak: WBUA.6740.02.0006.2020) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie połączenia ul. Szerokiej z ul. Łódzką - odcinek od ul. Łódzkiej do ul. Żwirki i Wigury w Kaliszu, zwanej dalej: decyzją PMK.

I. **Uchylam** w całości wers 5. na stronie 2. zaskarżonej decyzji.

II. **Uchylam** w całości punkt I. na stronie 2. zaskarżonej decyzji

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, następującego zapisu:

I. Wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii.

1. Inwestycję należy realizować tak, aby zapewnić powiązanie wszystkich istniejących dróg publicznych położonych na terenie objętym inwestycją, z zapewnieniem dostępu nieruchomości sąsiednich do dróg publicznych.

2. Należy zapewnić połączenie projektowanej drogi gminnej poprzez:

2.1 skrzyżowanie skanalizowane typu rondo - z drogą krajową nr 12 (ulica Łódzka) i drogą gminną nr G884293P (ulica Szlak Bursztynowy);

2.2 skrzyżowanie skanalizowane typu rondo - z drogą powiatową nr P6180P (ulica Braci Niemojowskich);

2.3 skrzyżowanie zwykłe typu T z drogą gminną nr G884288P (ulica Owsiana);

2.4 skrzyżowanie skanalizowane typu rondo z drogą powiatową nr P6245P (ulica Żwirki i Wigury).

3. Należy zachować połączenie drogi powiatowej nr P6180P (ulica Braci Niemojowskich) z drogą gminną nr G884082P (ulica Biernackiego) poprzez skrzyżowanie zwykłe typu T.
4. W celu zapewnienia dostępu do drogi nieruchomościom znajdującym się wzdłuż odcinka ul. Pszennej, po śladzie którego przebiegać będzie projektowana droga gminna, należy zapewnić połączenie jej jezdni głównej z dodatkową jezdnią w km ok. 0+415 projektowanej drogi.
5. W ramach inwestycji, w miejscu przerwania ciągłości drogi gminnej nr G884338P (ulica Pszena), należy wybudować plac do zawracania na bezprzelotowym zakończeniu jej odcinka nieobjętego inwestycją.

II. Uchylam w całości punkt II.6. na stronie 5. zaskarżonej decyzji.

III. Uchylam w części załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji - rysunek nr 1.1 pt. „Granice terenu objętego wnioskiem ukazujący linie rozgraniczające teren”

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, nowego rysunku nr 1.1 pt. „Granice terenu objętego wnioskiem”, który stanowi integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 1.

IV. Uchylam i orzekam poprzez korektę zapisu zawartego w ostatnim zdaniu punktu III. na stronie 7. zaskarżonej decyzji, tj. zastąpienie słów: „Na podstawie opinii Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu Nr 5417/17 z 14.12.2017 r. stwierdzono, że projekt budowlany spełnia wymogi obowiązujących przepisów przywołanych w w/w opinii” słowami: „Ustalam obowiązek zachowania warunków i wymagań określonych w opinii Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu z 14.12.2017 r. Nr 5417/17”.

V. Uchylam w punkt V. zatwierdzenie podziału nieruchomości zawarty na stronach 7.÷10. zaskarżonej decyzji,

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, następującego zapisu:

V. Zatwierdzenie podziału nieruchomości

1. Zatwierdzam podział nieruchomości przedstawionych w poniższej tabeli, zgodnie z mapami z projektami podziału nieruchomości wykonanymi przez geodetę uprawnionego Bogusława Olejnika (operaty techniczne wpisane do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego Prezydenta Miasta Kalisza).
2. Mapy z projektami podziału nieruchomości stanowią załączniki nr 2.÷19. do decyzji.
3. Linie rozgraniczające teren inwestycji, ustalone niniejszą decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, stanowią linie podziału nieruchomości.

Stan dotychczasowy		Stan po podziale	Oznaczenie księgi wieczystej	Data przyjęcia operatu/Numer identyfikatora
Numer zał.	Numer działki	Numery działek		
Miasto Kalisz, Jednostka ewidencyjna: 306101_1.Kalisz				
Obręb ewidencyjny: 031 Tynec				
2	9/15	9/24, 9/25	KZ1A/00088123/6	4.12.20219 r./P.3061.2019.1612
3	10/1	10/5 , 10/6	KZ1A/00008832/5	4.12.20219 r./P.3061.2019.1612
4	10/2	10/7 , 10/8, 10/9 , 10/10	KZ1A/00075386/3	4.12.20219 r./P.3061.2019.1612
5	10/4	10/14 , 10/15	KZ1A/00008832/5	4.12.20219 r./P.3061.2019.1612
6	16/5	16/6, 16/7 , 16/8	KZ1A/00056225/8	5.12.2019 r./P.3061.2019.1620
7	27	27/1 , 27/2	KZ1A/00061180/8	6.12.2019 r./P.3061.2019.1638
8	36/1	36/3 , 36/4	KZ1A/00002118/2	5.12.2019 r./P.3061.2019.1619
9	40	40/1 , 40/2	KZ1A/00060739/5	9.12.2019 r./P.3061.2019.1653
Obręb ewidencyjny: 049 Tynec				
10	11	11/1 , 11/2	KZ1A/00042980/7	9.12.2019 r./P.3061.2019.1652
Obręb ewidencyjny: 050 Tynec				
11	19/6	19/10 , 19/11	KZ1A/00030369/1	5.12.2019 r./P.3061.2019.1626
12	19/7	19/12 , 19/13	KZ1A/00030369/1	5.12.2019 r./P.3061.2019.1626
13	20/3	20/5 , 20/6	KZ1A/00084674/5	2.12.2019 r./P.3061.2019.1599
14	20/4	20/7, 20/8	KZ1A/00084674/5	2.12.2019 r./P.3061.2019.1599
15	22	22/4 , 22/5, 22/6	KZ1A/00002014/3	7.12.2019 r./P.3061.2019.1641
Obręb ewidencyjny: 051 Tynec				
16	2	2/3 , 2/4	KZ1A/00008840/4	9.12.2019 r./P.3061.2019.1653
17	26/11	26/26 , 26/27	KZ1A/00043194/7	6.12.2019 r./P.3061.2019.1637
18	27	27/1 , 27/2	KZ1A/00069914/9	6.12.2019 r./P.3061.2019.1637
19	160	160/1 , 160/2	KZ1A/00060771/1	6.12.2019 r./P.3061.2019.1637

Objaśnienie:

pogrubionym drukiem oznaczono części nieruchomości objęte liniami rozgraniczającymi teren budowy drogi gminnej, rozbudowy drogi krajowej nr 12 (ul. Łódzkiej) i rozbudowy drogi powiatowej nr P6245P (ul. Żwirki i Wigury).

VI. Uchylam zaskarżoną decyzję w zakresie, w jakim zatwierdzono następujące elementy projektu budowlanego, stanowiącego załącznik nr 3 do zaskarżonej decyzji:

- Tom I Projekt zagospodarowania terenu - branża drogowa w całości,
- stronę tytułową Tomu IIa Projekt budowlany - branża sanitarna,
- str. 36 (12) w opisie technicznym Tomu IIa Projekt budowlany - branża sanitarna zawierająca punkt 6.4. Dobór separatora ścieków deszczowych.

i orzekam poprzez zatwierdzenie:

- Tomu I Projekt zagospodarowania terenu - branża drogowa, który stanowi integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 2,
- strony tytułowej Tomu IIa Projekt budowlany - branża sanitarna, która stanowi integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 3,
- str. 36 Tomu IIa Projekt budowlany - branża sanitarna, która stanowi integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 4.

VII. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie w punkcie VII.2. na stronie 13. zaskarżonej decyzji słów: „z 31.12.2019 r. znak WBUA.6740.05.0053.2019” słowami: „z 30.10.2020 r. znak: WBUA.6740.05.0089.2020”.

VIII. Uchylam w całości punkty IX.2., IX.3. i IX.4. na stronach 14. i 15. zaskarżonej decyzji

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, następującego zapisu:

2. Określenie obowiązku i terminu rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania:

- 2.1. Ustalam obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania nie później niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie.
- 2.2. Ustalam obowiązek rozbiórki tymczasowych obiektów budowlanych nie później niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie.
- 2.3. Zezwalam na wykonanie rozbiórek w zakresie określonym w punkcie IX.1. i IX.2. decyzji.

IX. Orzekam poprzez dodanie w punkcie X. na stronie 15. zaskarżonej decyzji, po słowach: „o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 4” przecinka oraz zapisu: „14 lit. b”.

X. Uchylam w całości punkt XI. na stronach 16. i 17. zaskarżonej decyzji

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, następującego zapisu:

XI. Obowiązek budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu:

1. Ustalam obowiązek budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu na nieruchomościach przedstawionych w poniższej tabeli, w zakresie oznaczonym

linią przerywana linia koloru pomarańczowego w załączniku nr 1 do decyzji, zgodnie z projektem budowlanym zatwierdzonym decyzją.

Numer działki (przed podziałem)	Rodzaj sieci uzbrojenia terenu	Oznaczenie księgi wieczystej
Miasto Kalisz, Jednostka ewidencyjna: 306101_1.Kalisz		
Obręb ewidencyjny: 031 Tynec		
15/4	przebudowa sieci elektroenergetycznej oświetlenia ulicznego	KZ1A/00046870/1
27/2 (27)	przebudowa sieci telekomunikacyjnej	KZ1A/00061180/8
Obręb ewidencyjny: 049 Tynec		
10/1	przebudowa sieci wodociągowej	KZ1A/00019087/7
11/2 (11)	przebudowa sieci wodociągowej	KZ1A/00042980/7
18	przebudowa sieci oświetlenia drogowego, rozbudowa i przebudowa sieci kanalizacji deszczowej, budowa i przebudowa sieci telekomunikacyjnej, przebudowa sieci wodociągowej, przebudowa sieci kanalizacji sanitarnej	KZ1A/00058038/4
Obręb ewidencyjny: 051 Tynec		
26/27 (26/11)	przebudowa sieci wodociągowej	KZ1A/00043194/7
27/2 (27)	przebudowa sieci wodociągowej	KZ1A/00069914/9

2. Ograniczam sposób korzystania z nieruchomości poprzez:

- 2.1. Udzielenie Prezydentowi Miasta Kalisza zezwolenia na budowę lub przebudowę sieci uzbrojenia terenu na nieruchomościach, o których mowa w punkcie XI.1. decyzji, na czas realizacji budowy lub przebudowy sieci, jednak nie dłużej niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie inwestycji.
- 2.2. Udzielenie każdoczesnemu gestorowi sieci, o których mowa w punkcie XI.1. decyzji, zezwolenia na wykonanie czynności związanych z konserwacją oraz usuwaniem awarii tych sieci uzbrojenia terenu.

Jednocześnie wskazuję, że:

- na Prezydencie Miasta Kalisza ciąży obowiązek przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego niezwłocznie po dokonaniu budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu;
- jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, przysługuje odszkodowanie, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce

nieruchomościami (Dz.U. z 2021 r. poz. 1899 ze zm.), Rozdział 5: Odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości;

- jeżeli dokonana budowa lub przebudowa sieci uzbrojenia terenu uniemożliwia właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu dalsze prawidłowe korzystanie z nieruchomości w sposób dotychczasowy albo w sposób zgodny z jej dotychczasowym przeznaczeniem, właściciel lub użytkownik wieczysty może żądać, aby Prezydent Miasta Kalisza nabył, w drodze umowy, własność albo użytkowanie wieczyste nieruchomości;
- właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości jest obowiązany udostępnić nieruchomość w celu wykonania robót budowlanych związanych z budową lub przebudową sieci uzbrojenia terenu, a także czynności związanych z konserwacją oraz usuwaniem awarii budowlanych sieci uzbrojenia terenu. Obowiązek udostępnienia nieruchomości podlega egzekucji administracyjnej;
- ostateczna decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowi podstawę do dokonania stosownego wpisu w księdze wieczystej.

3. Zezwalam na wykonanie obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu w zakresie określonym w punkcie XI.1. decyzji.

XI. Orzekam poprzez zastąpienie w tabeli zawartej w punkcie XIII. na stronie 18. zaskarżonej decyzji słowa: „bezterminowo” słowem: „czasowo”, a także dodanie przed słowami: „Ograniczam sposób korzystania z nieruchomości (...)” słów: „Zezwalam na wykonanie obowiązku budowy lub przebudowy zjazdu w zakresie określonym w niniejszym punkcie.”.

XII. W pozostałej części **zaskarżoną decyzję** utrzymuję w mocy.

Uzasadnienie

Decyzją z 15.03.2021 r. Prezydent Miasta Kalisza udzielił zarządcy drogi - Prezydentowi Miasta Kalisza - zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie połączenia ul. Szerokiej z ul. Łódzką - odcinek od ul. Łódzkiej do ul. Żwirki i Wigury w Kaliszu. Decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Pismem datowanym na 7.03.2021 r. (data złożenia w Urzędzie Miasta Kalisza: 7.04.2021 r.) odwołanie od decyzji PMK wnieśli panowie _____ i _____, właściciele działki o nr. ewid. ____, obr. 051 Tyniec, wnosząc o uchylenie ww. decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Zdaniem Odwołujących treść decyzji PMK jest niezgodna z projektami podziału nieruchomości oraz projektami budowlanymi, na które Prezydent wydał zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, poprzez niezgodność z warunkami wskazanymi na stronie 2. decyzji PMK, w pkt. I. Wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi z określeniem ich kategorii z następujących powodów:

- 1) Zjazd z ronda zaprojektowany na działce nr ____ (powstałej w wyniku podziału działki nr ____ na działki nr ____ i ____) nie zapewnia bezpośredniego połączenia projektowanej drogi gminnej z istniejącą drogą gminną nr G884338P, która stanowi ul. Pszenną biegnącą

od nowego ronda w kierunku wschodnim i do której przylega działka nr ____.

- 2) Zaprojektowany zjazd z ronda w projekcie kończy się na działce nr ____, uniemożliwiając również innym właścicielom nieruchomości położonych przy ulicy Pszennej w kierunku wschodnim wjazd na nową drogę gminną po jej wybudowaniu. W projekcie nie wskazano, w jaki sposób odbywać się będzie komunikacja dla tych terenów odciętych rondem.

Odwołujący podnoszą, że w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji zwracali na powyższe uwagę w piśmie z 15.01.2021 r., jednak nie zostało to uwzględnione w przyjętych rozwiązaniach. W treści decyzji PMK organ I instancji zawarł jedynie informację, że Miasto Kalisz nie posiada żadnych planów i nie są prowadzone żadne działania celem przygotowania realizacji inwestycji w odniesieniu do terenu obejmującego działkę o nr ____, obręb 051 Tyniec, w szczególności w zakresie budowy ul. Pszennej na tej działce, co zdaniem Odwołujących oznacza brak zapewnienia dostępu do dróg publicznych wszystkim nieruchomościom na terenie inwestycji oraz brak powiązania projektowanej drogi z drogą publiczną gminną nr G884338P (ul. Pszenna), która w przyjętych rozwiązaniach została przerwana rondem, bez możliwości wjazdu na to rondo.

Powyższe pismo zostało uzupełnione pismem z 20.04.2021 r. adw. Tomasza Przybeckiego, działającego w imieniu Odwołujących (data wpływu do Urzędu Miasta Kalisza: 22.04.2021 r.). Pełnomocnik Odwołujących wniósł o uchylenie w całości decyzji PMK i przekazanie jej do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, podtrzymując wszystkie zarzuty i twierdzenia swoich mocodawców podniesione w odwołaniu złożonym 7.04.2021 r. oraz zarzucając:

- 1) Naruszenie art. 7, 8 § 1, 77 § 1 i 80 k.p.a. poprzez niewystarczająco wnikliwe prowadzenie postępowania dowodowego i pominięcie istotnych uwag uczestników postępowania, skutkujące przyjęciem pozbawionego racjonalności rozwiązania polegającego na objęciu inwestycją wlotu do ronda na działce nr ____, który nie jest połączony z żadną siecią infrastruktury drogowej, bez wskazania dalszego przebiegu drogi biegnącej od projektowanego wlotu do ronda przez nieruchomość Odwołujących.
- 2) Naruszenie art. 11f ust.1 pkt 4 specustawy w zw. z art. 140 Kodeksu cywilnego (dalej: KC) poprzez faktyczne ograniczenie prawa do korzystania przez właścicieli z części nieruchomości (tj. projektowanej działki nr ____, ob. 051 Tyniec) ze względu na przyjęcie w decyzji rozwiązań, zgodnie z którymi w przyszłości na części projektowanej działki nr ____ ma powstać droga łącząca wlot przewidzianego w decyzji ronda z siecią drogową, przy czym jednocześnie zaskarżona decyzja nie obejmuje przeznaczenia tej części działki nr ____ pod realizację inwestycji drogowej i nie wskazuje, jaki teren działki ma w przyszłości zostać zajęty pod budowę drogi.

Pismem z 20.04.2021 r. (data stempla pocztowego: 20.04.2021 r., data wpływu do Urzędu Miasta Kalisza: 23.04.2021 r.) odwołanie od decyzji PMK złożył r.pr. Marcin Idziorek, działający jako pełnomocnik państwa _____ i _____, właścicieli nieruchomości zlokalizowanych w Kaliszu przy ul. Braci Niemojowskich, położonych w pobliżu planowanej drogi. Pełnomocnik Odwołujących wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Prezydentowi Miasta Kalisza jako organowi I instancji, zarzucając naruszenie:

- 1) art. 28 k.p.a. poprzez nieprzyznanie Odwołującym charakteru strony w tym postępowaniu;
- 2) art. 6, 7, 8 § 1, 9, 10 § 1, 77 § 1 oraz 103 § 3 k.p.a. poprzez wydanie decyzji w przedmiocie udzielenia zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w sytuacji, gdy właściwym byłoby wydanie decyzji odmownej;
- 3) art. 17 specustawy poprzez nadanie decyzji w przedmiocie udzielenia zezwolenia na realizację inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej wykonalności w sytuacji, gdy nie wystąpiły przesłanki do nadania tegoż rygoru.

W ocenie Odwołujących, planowana inwestycja drogowa znacząco wpłynie na otaczające je nieruchomości, w tym nieruchomości, których właścicielami są Odwołujący. Podnoszone oddziaływania będą dotyczyć w szczególności kwestii akustycznych oraz związanych z zanieczyszczeniem powietrza, przy czym decyzja PMK nie przewiduje rozwiązań technicznych minimalizujących te oddziaływania np. w postaci ekranów akustycznych.

Zdaniem Odwołujących nadanie decyzji PMK rygoru natychmiastowej wykonalności należy uznać za bezprawne, bowiem może to nastąpić tylko w wyjątkowej, indywidualnie uzasadnionej sytuacji, gdy zaistnieją okoliczności o charakterze niestandardowym, z samej definicji nie mogące wystąpić w każdym przypadku budowy drogi publicznej. W opinii Odwołujących powoływanie się na poprawę jakości i bezpieczeństwa ruchu użytkowników drogi nie jest „uzasadnionym przypadkiem” w rozumieniu art. 17 ust. 1 specustawy, gdyż problem ten dotyczy wszystkich dróg w Polsce. Również nie jest takim przypadkiem fakt, że zwłoka w zajęciu nieruchomości może spowodować przedłużenie zakończenia inwestycji, gdyż jest to także powszechny problem, dotyczący wszystkich dróg.

Podsumowując, w ocenie Odwołujących, rodzaj i parametry planowanej inwestycji drogowej oraz bezpośrednia bliskość projektowanej drogi od nieruchomości stanowiących własność Odwołujących, w szczególności działek ____, ____, ____, ____, ____, oraz ____, zlokalizowanych w Kaliszu przy ul. Braci Niemojowskich ____, (co potwierdza załączony odpis zwykły księgi wieczystej o numerze KZ1A/____ oraz załączony wydruk z Systemu Informacji Przestrzennej Miasta Kalisza) może spowodować przedostawanie się na przedmiotowe nieruchomości emisji zarówno bezpośrednich, jak i pośrednich w zakresie, który uzasadnia ujęcie Odwołujących w kręgu stron postępowania. Dodatkowo, wskazane emisje, w szczególności dotyczące zanieczyszczenia powietrza oraz uciążliwości akustycznych, powinny być neutralizowane odpowiednimi rozwiązaniami technicznymi.

Ww. odwołania wniesiono w terminie. Na mocy art. 11g ust. 1 pkt 1 specustawy właściwym organem odwoławczym w przedmiotowej sprawie jest Wojewoda Wielkopolski. W związku z powyższym odwołanie wraz z aktami sprawy zostały przekazane do Wojewody Wielkopolskiego przez Prezydenta Miasta Kalisza pismem z 29.04.2021 r. (znak: WBUA.6740.02.004.2021, data wpływu: 10.05.2021 r.), uzupełnionym pismami z: 6.05.2021 r. (data wpływu: 10.05.2021 r.) i 30.04.2021 r. (data wpływu: 10.05.2021 r.).

Organ I instancji (będący w tym przypadku również zarządcą drogi), przekazując ww. odwołania, ustosunkował się jednocześnie do uwag wniesionych przez Odwołujących, wyjaśniając, co następuje:

W uzasadnieniu decyzji PMK odniesiono się do zgłaszanych uwag _____ i _____ wyjaśniając, że zakresem opracowania nie jest objęty dalszy przebieg ul. Pszennej, a przyjęte rozwiązanie umożliwi w przyszłości kontynuację budowy drogi. Zaprojektowane rozwiązanie geometryczne skrzyżowania pozwoli uniknąć ingerencji w już wybudowane rondo. Parametry przyjętego wlotu określono na podstawie analizy zapisów obowiązującego na tym terenie „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla zespołu zabudowy mieszkaniowej na osiedlu Tyniec” zatwierdzonego uchwałą Nr XXIX/353/2016 Rady Miejskiej Kalisza z dnia 27.10.2016 r., przy jednoczesnym uwzględnieniu wymagań wynikających z rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 2016 r. poz. 124 ze zm.) - zwanego dalej: rozporządzeniem. Ponadto wskazano, że szczegółowe określenie zakresu i terminu przejęcia pozostałej części nieruchomości pod budowę ul. Pszennej będzie przedmiotem odrębnego postępowania prowadzonego w przyszłości. W toku prowadzonego postępowania uwagi stron postępowania administracyjnego były przekazywane inwestorowi z prośbą o ustosunkowanie się do nich. Pełnomocnik zarządcy drogi pisemnie odniósł się do uwag i zastrzeżeń zebranych na etapie wszczęcia postępowania. Wyjaśnienia te zostały przekazane zainteresowanym stronom oraz uwzględnione w uzasadnieniu decyzji. Projektowana inwestycja drogowa w obrębie działki nr ____ została zakończona w sposób umożliwiający jej kontynuację poprzez połączenie ul. Pszennej z projektowanym rondem na dalszym etapie inwestycji. Tak przyjęte przez inwestora rozwiązania projektowe, umożliwiające dalszą rozbudowę ulicy w celu połączenia z ulicą Pszenną, zostały zaakceptowane przez organ I instancji.

W świetle przepisów specustawy należy przyjąć, że organy orzekające nie mają uprawnienia do oceny racjonalności, czy też słuszności przyjętych we wniosku rozwiązań projektowych. Postępowanie w sprawie zezwolenia na realizację danej inwestycji drogowej toczy się na wniosek zarządcy drogi, którym to wnioskiem organ administracji jest związany. Regulacja zawarta w art. 11a ust. 1, art. 11e oraz art. 11f ust. 1 pkt 2 specustawy wskazuje na związanie organu określeniem linii rozgraniczających teren, w tym granic pasów drogowych. Organ nie może dokonywać jakichkolwiek zmian, np. w zakresie lokalizacji, przebiegu oraz planowanych parametrów technicznych konkretnej inwestycji.

Z uwagi na fakt, że ulica Pszenna (na odcinku nieobjętym liniami rozgraniczającymi teren planowanej inwestycji drogowej) posiada obecnie połączenia z innymi drogami publicznymi (poprzez ul. Pieszą - drogę gminną a następnie ul. Żytnią - drogę gminną, która łączy się z ul. Braci Niemojowskich - drogą powiatową) zapewniającymi dostęp do układu dróg publicznych na terenie Miasta Kalisza, nie zachodzi niebezpieczeństwo braku możliwości skomunikowania nieruchomości zlokalizowanych przy ul. Pszennej. Bezpośrednie zakończenia zjazdu z projektowanego ronda na działce przyległej do nieruchomości Odwołujących daje im możliwość skomunikowania swojej nieruchomości dodatkowo z projektowaną drogą.

W związku z powyższym w opinii Prezydenta Miasta Kalisza zarzuty, że organ nie odniósł się do uwag wniesionych w trakcie postępowania poprzedzającego wydanie decyzji, są bezzasadne.

W uzasadnieniu odwołania adw. Tomasz Przybecki wskazuje, że brak wkreślonej drogi łączącej ul. Pszenną z projektowanym rondem uniemożliwia jego mocodawcom inwestowanie na nieruchomości, co uznał za niedopuszczalne w świetle art. 140 KC. Prezydent Miasta Kalisza nie zgadza się z tak postawionym zarzutem. Teren działki nr ____ (obręb 051) będący współwłasnością Odwołujących, nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, dalsze plany inwestycyjne inwestorów na tym terenie muszą zostać zweryfikowane przez organ na etapie postępowania w sprawie ustalenia warunków zabudowy, uwzględniając wszystkie czynniki występujące na tym terenie, wytyczne jednostek opiniujących oraz wytyczne wynikające z analizy terenu zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Jednym z organów opiniujących zamierzenia inwestycyjne na etapie postępowania w sprawie ustalenia warunków zabudowy jest zarządca drogi, który określa również zgodność zamierzenia inwestycyjnego z planami rozbudowy dróg na terenie miasta Kalisza. Z uwagi na powyższe, zarzut o zablokowanie możliwości inwestycyjnych na tym terenie jest przedwczesny i nieudokumentowany.

Ponadto wyjaśniono, że działka o nr. ____, obr. 051 Tyniec, objęta jest w części liniami rozgraniczającymi teren budowy drogi gminnej. Opracowany projekt podziału, będący załącznikiem do wydanej decyzji PMK, uwzględnia podział działki o nr. ____, obr. 051 Tyniec, na dwie, tj. działkę o nr. ____, obr. 051 Tyniec, z przeznaczeniem pod pas drogowy drogi gminnej, oraz działkę o nr. ____, obr. 051 Tyniec, pozostającą we władaniu dotychczasowych właścicieli. W świetle przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (obecnie: Dz.U. z 2021 r. poz. 1376 ze zm.) do chwili obecnej na teren działki o nr. ____, obr. 051 Tyniec, nie został wykonany lub zlokalizowany zjazd stanowiący połączenie drogi publicznej z tą działką - miejsce dostępu do drogi publicznej. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 7 czerwca 2018r. (sygn. akt II OSK 597/18) zarządca drogi ma obowiązek zapewnienia dostępu do drogi publicznej tylko tym nieruchomościom, które do tej pory taki dostęp miały. W tym przypadku działka o nr. ____, obr. 051 Tyniec, nie posiadała zjazdu, co oznacza, że w wyniku wydzielenia działki o nr. ____, obr. 051 Tyniec, w ramach budowy drogi gminnej, zarządca drogi nie miał obowiązku wykonania zjazdu na teren tej działki. Stąd, z uwagi na fakt, że działka nr ____ nie była powiązana z drogą publiczną poprzez zjazd, nie dojdzie do zmiany dostępności tej działki do drogi publicznej w wyniku realizacji inwestycji objętej wydaną decyzją PMK.

Działka o nr. ____, obr. 051 Tyniec, która powstanie po podziale działki o nr. ____, obr. 051 Tyniec, i będzie pozostawać we władaniu dotychczasowych właścicieli, sąsiadować będzie bezpośrednio z odcinkiem drogi publicznej gminnej nr G884338P - ul. Pszennej. Zatem w przypadku konieczności uzyskania dostępu do drogi publicznej dla tej działki, będzie istniała taka możliwość w sposób bezpośredni. W odniesieniu do ulicy Pszennej (odcinka ulicy, do której przylegać będzie działka o nr. ____, obr. 051 Tyniec) stwierdzono, że pomimo braku połączenia tej ulicy z zaprojektowanym rondem, ulica ta pozostanie połączona z istniejącym układem dróg publicznych, tj. z drogą gminną nr G884303P ul. Pieszą, która następnie łączy się z drogą gminną nr G884480P ul. Żytnią, a ta z kolei jest połączona z drogą powiatową nr P6180P - ul. Br. Niemojowskich.

Reasumując, warunek zawarty w punkcie I. decyzji PMK, tj. „Inwestycję drogową należy zrealizować tak, aby zapewnić powiązanie wszystkich dróg publicznych położonych

na terenie inwestycji z zapewnieniem dostępu nieruchomości do dróg publicznych” należy uznać za spełniony.

Odnosnie odwołania złożonego przez państwa _____ i _____ Prezydent Miasta Kalisza nie zgadza się z zarzutem, że nie zostali oni uznani za strony postępowania administracyjnego. Zawiadamiając o wszczęciu postępowania oraz o wydaniu decyzji Prezydent Miasta Kalisza zastosował się bowiem do przepisów wynikających z art. 11d ust. 5 oraz art. 11d ust. 6 specustawy. W postępowaniu administracyjnym o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej pisemne zawiadomienia wysyłane są na adres wskazany w ewidencji gruntów właścicielom i użytkownikom gruntów, na których będzie realizowana inwestycja. Specustawa nie daje możliwości indywidualnego zawiadamiania właścicieli nieruchomości położonych „w pobliżu planowanej drogi”. Zarzut pominięcia państwa _____ jako stron postępowania jest zatem bezpodstawny.

Po przeanalizowaniu akt sprawy oraz przedstawionych przez Prezydenta Miasta Kalisza wyjaśnień, Wojewoda Wielkopolski pismem z 31.05.2021 r. wezwał go do:

- 1) Wskazania osoby lub osób reprezentujących zarządcę drogi w postępowaniu prowadzonym przez organ II instancji i ewentualnego przedłożenia stosownego pełnomocnictwa.
- 2) Przedłożenia oryginałów (lub kopii potwierdzonych za zgodność z oryginałem zgodnie z art. 76a § 2 k.p.a.) opinii, wymaganych zgodnie z art. 11b ust. 1 i art. 11d ust. 1 pkt 8 specustawy, oraz decyzji administracyjnych wymaganych przepisami odrębnymi wraz z dowodami potwierdzającymi ich ostateczność.
- 3) Wyjaśnienia wskazania we wniosku działek o nr. ewid. 9/8, obr. 031 Tyniec, oraz 18, obr. 49 Tyniec, jako objętych przebudową innych dróg publicznych oraz budową sieci uzbrojenia terenu, podczas gdy na mapie z liniami rozgraniczającymi teren na działkach tych widnieje linia przerywana koloru niebieskiego (granica obszaru objętego obowiązkiem budowy lub przebudowy innych dróg publicznych), brak natomiast linii żółtej (granicy obszaru objętego obowiązkiem budowy lub przebudowy sieci).
- 4) Wyjaśnienia sprzeczności pomiędzy zaprojektowanym przebiegiem drogi, uwidocznionym w projekcie budowlanym, a treścią załączonej do wniosku analizy powiązania drogi z innymi drogami publicznymi w zakresie dotyczącym ul. Pszennej.

W analizie wskazano, że projektowana droga będzie połączona z ul. Pszenną (drogą gminną nr G884338P) w sposób bezpośredni, poprzez skrzyżowanie typu rondo. Zaprojektowana droga gminna przebiegać będzie częściowo po śladzie ul. Pszennej. Posesje przypisane do tej ulicy obsługiwane będą drogą serwisową połączoną z jezdnią główną poprzez zjazd”.

Należy jednak zauważyć, że odcinek ul. Pszennej, zlokalizowany poza terenem inwestycji i przebiegający równolegle do działki nr ewid. ____ (powstałej z podziału działki nr ewid. 2 obr. 051 Tyniec) nie ma połączenia z projektowaną drogą. W analizie brak jest informacji o przerwaniu ciągłości istniejącej ul. Pszennej.

Co więcej, w stanie projektowanym odcinek ul. Pszennej pozostający poza zakresem inwestycji kończyć się będzie bezprzelotowo, jednak nie zaprojektowano na jego końcu placu do zawracania, co jest sprzeczne z wymogami § 125 ust. 1 rozporządzenia, zgodnie

z którym w wypadku nieprzelotowego zakończenia drogi klasy L lub D wykonuje się plac do zawracania samochodów.

Ponadto w wyjaśnieniu z 29.04.2021 r. Prezydent Miasta Kalisza wskazał, że zakończenie zjazdu z projektowanego ronda na działce przyległej do działki nr ewid. ___ daje właścicielom tej nieruchomości możliwość skomunikowania swojej nieruchomości z projektowaną drogą - co jest niezrozumiałe, jako że zgodnie z projektem stałej organizacji ruchu wylot ten zamknięty będzie barierami drogowymi.

Prezydent Miasta Kalisza wskazał także, że zaprojektowany układ drogowy ma umożliwić dalszą rozbudowę ulicy w celu połączenia z ul. Pszenną. Jest to sprzeczne z informacją zawartą w piśmie pełnomocnika zarządcy drogi z 28.01.2021 r., w którym w odpowiedzi na uwagi wniesione przez właścicieli ww. działki stwierdzono, że „Obecnie Miasto Kalisz nie posiada żadnych planów i nie są prowadzone żadne działania celem przygotowania realizacji inwestycji w odniesieniu do terenu obejmującego wydzieloną działkę nr ___ obr. 051 Tyniec. W szczególności nie są podejmowane czynności w zakresie budowy ul. Pszennej na tej działce”.

5) Wyjaśnienia kwestii powiązania projektowanej drogi z ul. Owsianą.

W analizie powiązania drogi z innymi drogami publicznymi wskazano, że projektowana droga przecinać będzie ul. Owsianą (drogę gminną nr G884288P), a „Celem zachowania dostępu do odcinka ulicy Owsianej od projektowanej drogi gminnej w kierunku granicy miasta (do czasu powstania sieci ulic na osiedlu po stronie północno - wschodniej od projektowanej drogi) zaprojektowano zjazd z jezdni projektowanej drogi gminnej”.

W stanie projektowanym odcinek ul. Owsianej pozostający poza zakresem inwestycji (działka 16/6 powstała w wyniku podziału działki 16/5) kończyć się będzie bezprzelotowo, jednak nie zaprojektowano na jego końcu placu do zawracania, co jest sprzeczne z wymogami § 125 ust. 1 rozporządzenia.

Odnosnie odcinka ul. Owsianej zlokalizowanego na działce 16/8 należy zauważyć, że zgodnie z projektem budowlanym ma on się łączyć z projektowaną drogą poprzez zjazd. Zauważyć należy, że zgodnie z przepisami rozporządzenia, przecięcie lub połączenie dróg publicznych stanowi skrzyżowanie. Przez zjazd natomiast rozumie się „część drogi na połączeniu z drogą niebędącą drogą publiczną lub na połączeniu drogi z dojazdem do nieruchomości przy drodze”.

6) Wyjaśnienia zasadności/niezbędności objęcia linią rozgraniczającą teren tych fragmentów następujących działek, na których nie przewidziano robót budowlanych: 10/3 obr. 049 Tyniec, 22/6 obr. 050 Tyniec (przed podziałem 22), 1/4 obr. 051 Tyniec, ___ obr. 051 Tyniec (przed podziałem ___), 10/5 obr. 031 Tyniec (przed podziałem 10/1).

7) Wskazania, czy dla przedmiotowej inwestycji mają zastosowanie przepisy sprzed nowelizacji rozporządzenia, czy obowiązujące od 13.09.2019 r.

Jednocześnie, działając na podstawie art. 36 k.p.a. i art. 11c specustawy, organ II instancji zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie ustawowym i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 9.08.2021 r.

Pismem z 29.06.2021 r. (znak: WI.442.2.67.2014, data wpływu: 30.06.2021 r.) odpowiedzi na powyższe wezwanie udzielił pan Krzysztof Gałka, Dyrektor Zarządu Dróg Miejskich w Kaliszu, wyjaśniając, co następuje:

ad. 1) Osobą upoważnioną do reprezentowania zarządcy drogi - Prezydenta Miasta Kalisza w postępowaniu prowadzonym przez organ II instancji jest Krzysztof Gałka -Dyrektor Zarządu Dróg Miejskich w Kaliszu, zwany dalej Pełnomocnikiem zarządcy drogi. Przekazano stosowne pełnomocnictwo z 21.06.2021 r. (znak WO.0052.0166.2021).

ad. 2) W załączeniu przekazano brakujące oryginały stosownych opinii i decyzji.

ad. 3) Na terenie działki o nr. 18, obr. 049 Tyniec, wykonywane będą prace związane z przebudową drogi krajowej nr 12 oraz budową i przebudową sieci niezwiązanych z funkcjonowaniem drogi. Ponadto na terenie działek nr: 10/1 i 11/2 (po podziale) obr. 049 Tyniec realizowana będzie przebudowa drogi gminnej G884293P - Szlak Bursztynowy oraz budowa sieci niezwiązanych z funkcjonowaniem drogi - wodociąg (jako usunięcie kolizji wynikające z realizacji zadania drogowego). W związku z powyższym Pełnomocnik zarządcy drogi przekazał skorygowaną mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu w zakresie rysunku 1.1. oraz Projekt zagospodarowania terenu w zakresie rysunku 2.1.

Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił także, że na terenie działki o nr. 9/8, obr. 031 Tyniec, realizowana będzie przebudowa drogi publicznej powiatowej nr P2645P - ul. Żwirki i Wigury, w ramach której zrealizowana będzie infrastruktura techniczna związana z funkcjonowaniem drogi, tj. kanalizacja deszczowa i linia oświetlenia ulicznego.

ad. 4) W wyniku budowy nowej drogi gminnej zostanie przerwana ciągłość drogi gminnej nr G884338P - ulicy Pszennej. Odcinek ulicy Pszennej zlokalizowany poza terenem inwestycji nie będzie połączony w sposób bezpośredni z drogą gminną poprzez skrzyżowanie typu rondo. Ten odcinek ulicy będzie zakończony bezprzelotowo, w związku z czym celem osiągnięcia zgodności z § 125 ust. 1 rozporządzenia wprowadzono korektę rozwiązania projektowego. Pełnomocnik zarządcy drogi, przekazał egzemplarz skorygowanego Projektu zagospodarowania terenu (rysunki 2.1. i 2.2. z projektu budowlanego), skorygowaną analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi oraz analizę przejezdności zaprojektowanego placu do zawracania.

Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił także, że na odcinku od posesji Pszenna 2 do posesji Pszenna 18, celem obsługi komunikacyjnej nieruchomości znajdujących się w rejonie inwestycji, zostanie wybudowana droga serwisowa połączona zjazdem z jezdnią główną drogi gminnej.

W kwestii planowania budowy ul. Pszennej Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że Miasto Kalisz aktualnie nie prowadzi żadnych działań związanych z budową ul. Pszennej na odcinku od zaprojektowanego w km 0+308 ronda w kierunku do granicy miasta. W planach finansowych określonych stosownymi uchwałami (w tym obejmujących wieloletnią perspektywę) nie jest ujęte zadanie inwestycyjne dot. ul. Pszennej. Obecnie brak jest również możliwości określenia terminu

rozpoczęcia przygotowywania realizacji inwestycji w zakresie ul. Pszennej w postaci chociażby zlecenia opracowania stosownej dokumentacji projektowej, tym samym nie jest także możliwe wskazanie terminu rzeczowej realizacji robót budowlanych. Pomimo obecnego braku planów inwestycyjnych w zakresie ul. Pszennej, m.in. z uwagi na ustalenia obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego, zarządca drogi podjął decyzję o uwzględnieniu w przyjętych rozwiązaniach projektowych możliwej w przyszłości budowy dalszego odcinka ul. Pszennej i w projekcie na rondzie w km 0+308 przewidziano wlot od strony ul. Pszennej, dający możliwość budowy bez konieczności ingerowania robotami budowlanymi w to rondo. Na tym etapie wlot nie będzie posiadał połączenia z ul. Pszenną, która zostanie zakończona placem do zawracania. W drugim etapie, jako docelowym rozwiązaniu, przewiduje się, że powstanie połączenie tej ulicy z rondem z wykorzystaniem już wykonanego wlotu i przebudową placu do zawracania celem przeznaczenia na jezdnię i chodniki w ul. Pszennej.

- ad. 5) W wyniku budowy nowej drogi gminnej zostanie przerwana ciągłość drogi gminnej nr G884288P - ulicy Owsianej. Odcinek ulicy Owsianej zlokalizowany poza terenem inwestycji na działce po podziale o nr. 16/8, obr. 031 Tyniec, nie będzie połączony z jezdnią główną drogi gminnej zjazdem. Celem zachowania zgodności rozwiązania z rozporządzeniem wprowadza się korektę polegającą na likwidacji zjazdu, co skutkuje bezprzelotowym zakończeniem tego odcinka ulicy Owsianej, a więc koniecznością zaprojektowania placu do zawracania. Pełnomocnik zarządcy drogi przekazał egzemplarz skorygowanego Projektu zagospodarowania terenu (rysunek 2.2. z projektu budowlanego), skorygowaną analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi oraz analizę przejezdności zaprojektowanego placu do zawracania. Odnośnie odcinka ulicy Owsianej obejmującego działkę po podziale o nr. 16/6, obr. 031 Tyniec, Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że z uwagi na przerwanie ciągłości ulicy Owsianej poprzez nową drogę gminną, ten odcinek ulicy traci funkcję komunikacyjną. Przyległe nieruchomości prywatne (będące jedynymi potencjalnymi celami podróży), tj. działka o nr. 10/15 (po podziale), obr. 031 Tyniec, oraz o nr. 15/4, obr. 031 Tyniec, mają obsługę komunikacyjną z innych działek należących do Miasta Kalisza o użytku drogowym (posiadających bezpośredni dostęp do drogi publicznej - ul. Żwirki i Wigury, w ramach których zabezpieczono teren celem wykonania placu do zawracania). W powyższej sytuacji brak jest celów podróży, które powodowałyby konieczność poruszania się uczestników ruchu po przedmiotowym odcinku ulicy Owsianej. W powyższej sytuacji zabezpieczenie tego odcinka ulicy w plac do zawracania jest niezasadne.
- ad. 6) Działka o nr. 10/3, obr. 049 Tyniec, została objęta w całości linią rozgraniczającą teren inwestycji z uwagi na konieczność zabezpieczenia terenu na budowę podziemnej sieci uzbrojenia terenu (budowa wodociągu jako usunięcie kolizji wynikające z realizacji zadania drogowego), zachowania parametrów widoczności na skrzyżowaniu (z uwzględnieniem również ruchu rowerowego), zabezpieczenia terenu celem wykonania skarpy, zabezpieczenia niezbędnego terenu celem zrealizowania zieleni

drogowej (w tym nasadzeń zastępczych i izolacyjnych, celem zabezpieczenia posesji przyległych przed negatywnym oddziaływaniem ruchu samochodowego).

Działki o numerach: 22/6 (po podziale) obr. 050 Tyniec, 1/4 obr. 051 Tyniec, 10/5 (po podziale) obr. 031 Tyniec, zostały objęte w całości linią rozgraniczającą teren z uwagi na konieczność zabezpieczenia terenu na budowę podziemnej sieci uzbrojenia terenu, wykonania skarp, zrealizowania zieleni drogowej (w tym nasadzeń zastępczych i izolacyjnych, celem zabezpieczenia posesji przyległych przed negatywnym oddziaływaniem ulicy).

Działka o nr. ___ (po podziale), obr. 051 Tyniec, została objęta w całości linią rozgraniczającą teren z uwagi na konieczność zabezpieczenia terenu na wykonanie skarpy i zrealizowanie zieleni drogowej (w tym nasadzeń zastępczych i izolacyjnych, celem zabezpieczenia posesji przyległych przed negatywnym oddziaływaniem ruchu samochodowego).

W związku powyższym Pełnomocnik zarządcy drogi przekazał egzemplarz skorygowanego Projektu zagospodarowania terenu (rysunki 2.1. i 2.2. z projektu budowlanego), który uzupełniono o stosowne oznaczenia.

- ad. 7) Pełnomocnik zarządcy drogi oświadczył, że zawarcie umowy z Pracownią projektową infrastruktury drogowej Marcin Kasałka na wykonanie opracowania pn.: „Projekt budowlany i wykonawczy na budowę odcinka drogi od ul. Szerokiej do ul. Łódzkiej”, na podstawie której została opracowana dokumentacja projektowa będąca przedmiotem postępowania, nastąpiło 3.02.2015 r.

Z uwagi na konieczność przeprowadzenia szczegółowej analizy zgromadzonego materiału dowodowego Wojewoda Wielopolski pismem z 9.08.2021 r. zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 31.05.2021 r. i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 8.10.2021 r.

Po przeanalizowaniu przekazanych wyjaśnień i materiałów Wojewoda Wielkopolski pismem z 31.08.2021 r. wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do:

- I. Doprowadzenia do zgodności treści wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej ze skorygowaną mapą przedstawiającą proponowany przebieg drogi (rys. nr 1.1.), przedłożoną przy piśmie z 29.06.2021 r.
- II. W odniesieniu do projektu budowlanego, do wyjaśnienia:
  - 1) braku wykazu załączonych do projektu wymaganych przepisami szczególnymi uzgodnień, pozwoleń lub opinii [por. § 3 ust.1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. z 2018 r. poz. 1935) - zwanego dalej rozporządzeniem w sprawie PB];
  - 2) braku wskazania konkretnych przepisów prawa, w oparciu o które dokonano określenia obszaru oddziaływania obiektu [§ 13a pkt 2 rozporządzenia w sprawie PB];
  - 3) braku wskazania klas technicznych, o których mowa w § 4 ust. 1 rozporządzenia, prędkości projektowych, o których mowa w § 12 ust. 1 rozporządzenia i prędkości

- miarodajnych, o których mowa w § 13 rozporządzenia, pozostałych dróg w obrębie opracowania [por. § 8 ust. 2 pkt 8 rozporządzenia w sprawie PB];
- 4) braku wskazania odcinków drogi, na których droga przebiega na terenie zabudowy / poza terenem zabudowy [por. § 8 ust. 2 pkt 8 rozporządzenia w sprawie PB].
  - 5) stosowania w projekcie pojęcia „ciąg pieszo-rowerowy”, niezgodnego z nomenklaturą rozporządzenia [por. § 43 ust. 4 rozporządzenia i § 47 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia];
  - 6) braku wskazania, czy projektowana ścieżka rowerowa o szerokości 2 m to ścieżka rowerowa jednokierunkowa, dwukierunkowa, czy jednokierunkowa, z której mogą korzystać piesi w rozumieniu § 47 ust. 1 rozporządzenia;
  - 7) braku wymiarowania na rysunkach projektu zagospodarowania terenu (tom I, rys. nr __.1÷2.2) łuku kołowego dla pojazdów skręcających w prawo na skrzyżowaniu z drogi powiatowej nr 6180P (ul. Braci Niemojowskich) w drogę gminną nr 884082P, zastosowania łuku kołowego o promieniu 6 m dla pojazdów skręcających w prawo na skrzyżowaniu z drogi gminnej nr 884082P (ul. Cezarego Biernackiego) w drogę powiatową nr 6180P (ul. Braci Niemojowskich) oraz braku wymiarowania szerokości zjazdów indywidualnych na działki o nr. ewid. 9/11 i 10/3 obręb 050 Tyniec;
  - 8) czy spełniony jest warunek określony w:
    - a) § 119 ust. 6 rozporządzenia w odniesieniu do zatoki autobusowej zlokalizowanej w km ok. 0+120 str. P,
    - b) § 9 ust. 3 pkt 1 lit. b pkt 3 w związku § 113 ust. 7 pkt 1 rozporządzenia w odniesieniu do połączenia dodatkowej jezdni (drogi serwisowej) z jezdnią główną,
    - c) § 125 ust. 1 rozporządzenia w odniesieniu do nieprzelotowego zakończenia drogi za skrzyżowaniem w km 0+000 (ul. Żwirki i Wigury);
  - 9) braku zastosowania wyokrąglenia łukiem kołowym lub skosem 1:1 na przecięciu krawędzi nawierzchni drogi i zjazdu na działkę o nr. ewid. 22 (22/5 po podziale) obręb 050 Tyniec oraz na działkę o nr. ewid. 37 obręb 031 Tyniec, co jest niezgodne z § 79 pkt 3 rozporządzenia;
  - 10) zaprojektowania zjazdu indywidualnego na działki o nr. ewid. 18/2 i 18/7 obręb 031 Tyniec o szerokości 8 m, tj. większej niż szerokość jezdni na drodze (4,5 m), co jest niezgodne z § 79 pkt 3 rozporządzenia;
  - 11) czy w ramach inwestycji zaprojektowano zjazdy publiczne;
  - 12) czy przebudowywany odcinek sieci wodociągowej spełnia wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz.U. Nr 124, poz. 1030);
  - 13) braku uzgodnień, o których mowa w odpisie protokołu z narady koordynacyjnej przeprowadzonej w Wydziale Geodezji i Kartografii Urzędu Miasta Kalisza w dniu 20.05.2020 r. (znak: WGK.6630.01.18.2020) oraz w pismach gestorów sieci;
  - 14) utraty ważności warunków przebudowy sieci elektroenergetycznej Energa-Operator S.A. z 23.04.2018 r. (znak: R/18/022193) oraz warunków technicznych

przebudowy gazociągu Polskiej Spółki Gazownictwa sp. z o.o. z 7.03.2018 r. (znak: PO.ZMSZ.763.1);

15) sposobu spełnienia wniosków określonych w opinii Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu z 14.12.2017 r.

III. Wyjaśnienia sposobu spełnienia wymagań decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Kaliszu z 27.03.2020 r. (znak: PO.ZUZ.2.4210.37.2020.BK) - zwanej dalej: decyzją DZZ, w projekcie budowlanym w zakresie parametrów wód opadowych lub roztopowych odprowadzanych wylotem do rzeki Świędri.

IV. Wyjaśnienia sposobu spełnienia wymagań decyzji z 24.09.2019 r. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu o środowiskowych uwarunkowaniach (znak: WOO-II/420.101.2018.PC.28) - zwanej dalej: decyzją RDOŚ, w projekcie budowlanym w zakresie:

- 1) lokalizacji przedmiotowej inwestycji,
- 2) ilości drzew i krzewów przeznaczonych do wycinki oraz nasadzeń zastępczych,
- 3) skuteczności [dB] zaprojektowanej nawierzchni drogi o zmniejszonej emisji hałasu do środowiska;
- 4) głębokości osadników piasku w studniach rewizyjnych systemu odwodnienia oraz ilości zatrzymywanego piasku (zawiesina ogólna) w pierwszej fali deszczu.

Następnie pismem z 3.09.2021 r. Wojewoda Wielkopolski wezwał organ I instancji o przekazanie akt sprawy zakończonej wydaniem postanowienia Prezydenta Miasta Kalisza z 31.12.2019 r. (znak WBUA.6740.05.0053.2019) udzielającego zgody na odstępstwo od przepisu § 9 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia z uwagi na fakt, że w aktach sprawy (znak: WBUA.6740.02.0006.2020) figuruje również postanowienie Prezydenta Miasta Kalisza z 30.10.2020 r. (znak WBUA.6740.05.0089.2020) udzielające zgody na odstępstwo od przepisu § 9 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia, do którego nie odniesiono się w treści decyzji PMK.

Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi na wezwanie pismem z 30.09.2021 r. (znak: WI.442.2.67.2014, data wpływu: 1.10.2021 r.) uzupełnionym pismem z 26.10.2021 r. (data wpływu ePUAP: 26.10.2021 r., data wpływu przesyłki pocztowej: 29.10.2021 r.) oraz pismem z 9.11.2021 r. (data wpływu: 16.11.2021 r.) udzielając stosownych wyjaśnień odnośnie przyjętych rozwiązań projektowych i przekazując:

- skorygowany wniosek,
- skorygowana analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi,
- brakujące i/lub skorygowane elementy projektu budowlanego,
- skorygowany projekt stałej organizacji ruchu.

Z uwagi na konieczność przeprowadzenia szczegółowej analizy zgromadzonego materiału dowodowego Wojewoda Wielkopolski pismem z 6.10.2021 r. zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 9.08.2021 r. i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 8.12.2021 r.

Pismem z dnia 19.10.2021 r. Wojewoda Wielkopolski wezwał Prezydenta Miasta Kalisza do przekazania akt sprawy zakończonej postanowieniem z 31.12.2019 r. (znak WBUA.6740.05.0053.2019) udzielającym zgody na odstępstwo od przepisu § 9 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia.

Organ I instancji udzielił odpowiedzi na wezwanie pismem z 26.10.2021 r. (znak: WBUA.6740.02.0006.2020, data wpływu ePUAP: 26.10.2021 r.), przekazując jednocześnie akta sprawy (data wpływu przesyłki pocztowej bez pisma przewodniego: 2.11.2021 r.).

Biorąc pod uwagę udzielone wyjaśnienia i wprowadzane korekty, Wojewoda Wielkopolski ostatecznie uznał zgromadzoną dokumentację za kompletną. Działając w oparciu o art. 10 § 1 k.p.a., w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 specustawy, Wojewoda Wielkopolski pismem z 2.12.2021 r. zawiadomił zarządcę drogi i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości - wypisy w aktach sprawy organu I instancji) o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do 23.12.2021 r. Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin do 31.12.2021 r.

Pozostałe strony organ zawiadomił w drodze obwieszczenia, które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń WUW w Poznaniu od 7.12.2021 r. do 5.01.2022 r., w BIP WUW w Poznaniu 7.12.2021 r., na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Kalisza od 7.12.2021 r. do 22.12.2021 r. i w BIP 7.12.2021 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 7.12.2021 r. w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”).

W dniu 13.12.2021 r. z aktami sprawy zapoznał się pan Filip Błaszczyk, działający jako pełnomocnik substytucyjny adw. Tomasza Przybeckiego, i wykonał ich fotokopie.

Następnie pismem z 21.12.2021 r. (data wpływu: 23.12.2021 r.) Pełnomocnik Odwołujących wniósł o uchylenie decyzji PMK w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez organ I instancji, ewentualnie uchylenie decyzji PMK w części, która obejmuje działkę o nr. ____, obr. 051 Tyniec, oraz odmowę udzielenia zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w zakresie tej działki, względnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez organ I instancji. Wniosek swój Pełnomocnik Odwołujących uzasadnił:

- 1) Zmianą wniosku w toku postępowania odwoławczego i koniecznością uchylenia decyzji, bowiem w opinii Pełnomocnika Odwołujących przedmiot sprawy był inny w toku postępowania przed organem I instancji (Prezydentem Miasta Kalisza), a inny jest obecnie, w toku prowadzenia sprawy przez Wojewodę Wielkopolskiego. Zdaniem Pełnomocnika Odwołujących wnioskodawca kilkakrotnie w samym toku postępowania odwoławczego zmieniał przedmiot postępowania i treść wniosku oraz przedkładał nowe załączniki i określał inne warunki prowadzenia inwestycji. W opinii Pełnomocnika Odwołujących szczególne skutki ostatecznej decyzji, określone w art. 12 specustawy i dotyczące wywłaszczenia nieruchomości sprawiają, że zaakceptowanie wydania merytorycznie orzekającej decyzji przez organ II instancji, pomimo że wnioskodawca zmienił wniosek w toku postępowania odwoławczego, byłoby szczególnie dotkliwe dla strony, która pozbawiona zostałaby możliwości zakwestionowania (nowego) rozstrzygnięcia w toku instancji postępowania administracyjnego i prowadziłoby do naruszenia art. 15 k.p.a., albowiem strony nie mogłyby w toku administracyjnym dokonać kontroli decyzji wydanej na skutek zmienionego wniosku.

2) Nieuzasadnione projektowanie budowy drogi ślepej na działce o nr. ____, obr. 051 Tyniec. W opinii Pełnomocnika Odwoływających wyłączenie części obecnej działki nr ____ pod budowę pozbawionej sensu drogi ślepej oraz wybrukowanego placu manewrowego do zawracania, bez połączenia z siecią drogową, jest nie do zaakceptowania w świetle konstytucyjnych zasad ochrony prawa własności (art. 64 ust. 2 i 3 oraz art. 31 ust. 3 zd. 2 Konstytucji RP). Działka nr ____ jest objęta planami inwestycji budowlanej przez jej właścicieli, a od 2020 roku działka ta jest przedmiotem postępowania w sprawie o ustalenie warunków zabudowy. Pełnomocnik Odwoływających ponownie podniósł, że we wniosku o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej powinien być ukazany dalszy przebieg drogi biegnącej od projektowanego wlotu do ronda i to w taki sposób, aby było dla współwłaścicieli działki nr ____ jasne, która część ich nieruchomości zostanie trwale zarezerwowana na cele budowy drogi publicznej.

Zdaniem Pełnomocnika Odwoływających wybudowanie fragmentu infrastruktury drogowej zakończonego ślepą ulicą z wybrukowanym placem do zawracania nie służy w ogóle potrzebom komunikacyjnym lokalnej społeczności. Narusza natomiast istotnie interesy prywatne właścicieli, co stoi w sprzeczności z art. 5 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (obecnie: Dz.U. z 2021 r. poz. 2351 ze zm.), zwanej dalej Pr. bud.

Jednocześnie Pełnomocnik Odwoływających wskazał, że wnioskodawca nie wyjaśnił wątpliwości w zakresie działki o nr. ____, obr. 051 Tyniec, natomiast dokonał jakościowej zmiany wniosku odnośnie tej działki w zakresie, w jakim nie był on oceniany przez organ I instancji, bowiem na powstałej po podziale działce nr ____ zaproponowane zostało rozwiązanie polegające na budowie wybrukowanego placu do zawracania, co w ogóle nie było przedmiotem wniosku złożonego przed organ I instancji.

Ponadto Pełnomocnik Odwoływających powołał się na zobowiązanie dotyczące wykonania połączenia projektowanej drogi z ulicą gminną, przedstawione w piśmie Prezydenta Miasta Kalisza z 19.04.2021 r., uzupełnionym pismem z 20.04.2021 r. Zmiana wniosku w toku postępowania przed Wojewodą i zaprojektowanie w tym miejscu placu do zawracania jest sprzeczna z ww. zobowiązaniem.

W związku z powyższym Wojewoda Wielkopolski pismem z 28.12.2021 r. wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do ustosunkowania się do uwag wniesionych przez Pełnomocnika Odwoływających, zwłaszcza w odniesieniu do zobowiązań zawartych w przekazanym przez niego piśmie Prezydenta Miasta Kalisza z 19.04.2021 r. oraz rozwiązań wskazanych w piśmie ZDM w Kaliszu z 20.04.2021 r.

Jednocześnie pismem z 28.12.2021 r. organ II instancji zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 2.12.2021 r. i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 31.01.2022 r.

W dniu 28.12.2021 r. z aktami sprawy zapoznała się pani _____ - strona postępowania, która wykonała zdjęcia rysunku projektu zagospodarowania terenu. Strona nie wniosła uwag.

Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi pismem z dnia 4.01.2022 r. (data wpływu: 7.01.2022 r.) wyjaśniając, co następuje:

W toku postępowania prowadzonego przez organ II instancji nie doszło do zmiany przedmiotu postępowania ani tym bardziej znaczącej zmiany wniosku. W szczególności nie ulega zmianie rozstrzygnięcie dotyczące działki nr ___ obr. 051 Tyniec, stanowiącej współwłasność Odwołujących. Wywłaszczenie części ww. działki następuje w zakresie zgodnym z projektem podziału stanowiącym załącznik do decyzji PMK. Przedmiot postępowania prowadzonego przez organ II instancji jest tożsamy z przedmiotem postępowania, które prowadzone było przez organ I instancji.

Odnosząc się do kwestii zasadności podziału i przejęcia części działki nr ___ obr. 051 Tyniec pod pas drogowy nowej drogi gminnej Pełnomocnik zarządcy drogi stwierdził, że zastrzeżenia Odwołujących co do racjonalności i zasadności przyjętych na ww. działce rozwiązań projektowych są jedynie subiektywną oceną właścicieli nie akceptujących planowanej przez Miasto inwestycji. W szczególności strona nie była w stanie wykazać sprzeczności drogi zaprojektowanej na części działki nr ___ obr. 051 z obowiązującymi przepisami, w tym techniczno-budowlanymi. Podkreślenia wymaga fakt, że wszystkie rozwiązania techniczne przewidziane dokumentacją projektową są zgodne z wymaganiami rozporządzenia (lub uzyskały stosowne odstępstwo), w szczególności plac do zawracania zlokalizowany na końcu zakończonego nieprzelotowo odcinka ul. Pszennej. W opinii Pełnomocnika zarządcy drogi bezpodstawny i niezrozumiały jest również zarzut bezzasadnej budowy placu do zawracania na końcu ul. Pszennej, powodującej nieuzasadnione wydatkowanie środków publicznych i konieczność przejęcia nieruchomości prywatnej. Jak wynika z korespondencji prowadzonej w toku postępowania toczącego się przed organem II instancji, zaprojektowanie budowy placu do zawracania we wskazanym miejscu było niezbędne z uwagi na obowiązujące przepisy prawa. W świetle powyższego wszelkie argumenty strony co do niezasadności budowy placu do zawracania, mają charakter jednostronnej, subiektywnej opinii.

Pełnomocnik zarządcy drogi zwrócił także uwagę, że przytoczona w piśmie Pełnomocnika Odwołujących treść skorygowanej Analizy powiązania drogi z innymi drogami publicznymi: „droga gminna G884338P ma zostać przerwana i pozostać bez połączenia z siecią drogową” nie jest zgodna z faktycznym zapisem tego dokumentu. W odniesieniu do ul. Pszennej (drogi gminnej nr G884338P) zapis brzmi: „ W miejscu przerwania ciągłości drogi gminnej nr G884338P ul. Pszennej, zaprojektowany został plac do zawracania bez połączenia (poprzez skrzyżowania) z jezdnią drogi głównej”. Analiza powiązania drogi z innymi drogami publicznymi wskazuje wyłącznie na brak połączenia projektowanej drogi gminnej z ul. Pszenną (odcinkiem biegnącym wzdłuż działki stanowiącej własność Odwołujących). Zgodnie z zapisami ustawy, połączenie ul. Pszennej (odcinka nieobjętego planowaną inwestycją) z innymi drogami publicznymi nie może być przedmiotem ww. analizy. Natomiast kwestia dostępu do dróg publicznych działki powstałej w wyniku podziału działki nr ___ obr. 051 Tyniec, tj. działki nr ___ przewidzianej do pozostawienia we władaniu dotychczasowych właścicieli, została szczegółowo wyjaśniona i opisana w piśmie Prezydenta Miasta Kalisza z 30.04.2021 r. (znak: nr WI.442.2.67.2014), w którym wskazano sposób połączenia ul. Pszennej (w zakresie przedmiotowego odcinka) z innymi drogami publicznymi. W związku z powyższym Pełnomocnik zarządcy drogi podkreślił, że pomimo braku połączenia ul. Pszennej z jezdnią główną nowej drogi gminnej (co skutkuje powstaniem nieprzelotowego

odcinka ulicy Pszennej wymagającym wykonania placu do zawracania), ulica ta w dalszym ciągu będzie posiadała połączenia z siecią dróg publicznych poprzez ul. Pieszą (drogę gminną nr G884303P), która następnie łączy się z ul. Żytnią (drogą gminną nr G884480P), a ta z kolei z ul. Br. Niemojowskich (drogą powiatową nr P6180P).

Odnosnie kwestii niewskazywania we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dalszego (planowanego) przebiegu drogi na terenie działki nr ____ (tak aby wskazać konieczność i zakres zajęcia terenu pod pas drogowy) Pełnomocnik zarządcy drogi wskazał, że przedmiotowa kwestia została szczegółowo wyjaśniona w toku postępowania prowadzonego przed organem I instancji. Postępowanie prowadzone w trybie ustawy służy wyłącznie do przygotowania i realizacji zaplanowanych inwestycji w zakresie dróg publicznych. Przepisy ustawy nie służą do określania planowanego docelowego zagospodarowania w zakresie układu komunikacyjnego.

Pełnomocnik zarządcy drogi zaznaczył także, że po wydaniu decyzji PMK Odwołujący wystąpili z wnioskiem do Prezydenta Miasta Kalisza o ustalenie warunków zabudowy dla działki nr ____ obr. 051 Tynec. Przedstawione przez nich planowane zagospodarowanie działki, w tym linia zabudowy, uwzględniało przeznaczenie fragmentu nieruchomości pod budowę planowanej drogi gminnej oraz przewidywanej rozbudowy ul. Pszennej. Zaplanowana przez Odwołujących inwestycja uzyskała pozytywną opinię Zarządu Dróg Miejskich w Kaliszu również w zakresie możliwości obsługi komunikacyjnej terenu przeznaczonego pod zabudowę.

W nawiązaniu do wskazanych przez Pełnomocnika Odwołujących pism: Prezydenta Miasta Kalisza z 19.04.2021r. oraz Zarządu Dróg Miejskich w Kaliszu z 20.04.2021r., w których treści zawarto zobowiązanie Prezydenta Miasta Kalisza do wykonania połączenia ul. Pszennej (odcinka biegnącego wzdłuż działki Odwołujących) Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że korespondencja ta została przygotowana i przekazana Odwołującym już po wydaniu decyzji PMK, w wyniku złożonego przez Stronę odwołania od tej decyzji. Jak wynika z treści pisma Prezydenta Miasta Kalisza, zobowiązanie do wykonania połączenia ul. Pszennej miało charakter fakultatywny i uwarunkowane było wycofaniem przez Stronę odwołania. Ponieważ nie doszło do wycofania odwołania, podjęto decyzję, że zadeklarowane w piśmie z 19.04.2021r. połączenie nie będzie wykonane.

Reasumując Pełnomocnik zarządcy drogi podkreślił, że w jego ocenie inwestycja drogowa objęta postępowaniem uwzględnia najbardziej korzystne rozwiązania lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze, w tym rozwiązania zmierzające do minimalizacji uciążliwości inwestycji dla właścicieli nieruchomości oraz terenów sąsiednich.

Pismem z 10.01.2022 r. Wojewoda Wielkopolski przekazał adw. Tomaszowi Przybeckiemu kopię odpowiedzi udzielonej przez Pełnomocnika zarządcy drogi.

Pismem z 17.01.2022 r. (data wpływu: 20.01.2022 r.) Pełnomocnik Odwołujących podtrzymał wcześniejsze stwierdzenia i wnioski oraz przedstawił swoje stanowisko w sprawie, podejmując polemikę z wyjaśnieniami udzielonymi przez Pełnomocnika zarządcy drogi, ponownie podnosząc argumenty odnośnie racjonalności przyjętego rozwiązania projektowego oraz jego wpływu na przyszłe zamierzenia budowlane właściciela nieruchomości.

Do dnia wydania niniejszej decyzji pozostałe strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag. W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 k.p.a., należy uznać za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

Po przeanalizowaniu dokumentacji dotyczącej postępowania administracyjnego w sprawie organ odwoławczy stwierdził, co następuje:

W dniu 16.12.2020 r. do organu I instancji wpłynął wniosek pana Marcina Kasatki, działającego jako pełnomocnik zarządcy drogi - Prezydenta Miasta Kalisza (na podstawie pełnomocnictwa z 25.03.2020 r., znak: WO.0052.0143.2020, udzielone przez Prezydenta Miasta Kalisza) o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie połączenia ul. Szerokiej z ul. Łódzką - odcinek od ul. Łódzkiej do ul. Żwirki i Wigury - drogi klasy G, kategorii gminnej. Pełnomocnik zarządcy drogi wnioskował również o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11b ust. 1 specustawy, wniosek został złożony po uzyskaniu opinii Zarządu Województwa Wielkopolskiego (postanowienie nr ___23/17 z 30.11.2017 r., znak: DI-IV.8012.223.2017) oraz opinii Prezydenta Miasta Kalisza (pismo z 27.11.2017 r., znak: WBUA.670.0169.2017).

Odnosnie wymaganej na podstawie ww. przepisu opinii właściwego zarządu powiatu oraz wójta, burmistrza lub prezydenta miasta należy zauważyć, że w analizowanym przypadku zachodzi tożsamość podmiotu występującego o opinię oraz podmiotu tę opinię wydającego (prezydenta miasta na prawach powiatu), tak więc uzyskanie opinii Prezydenta Miasta Kalisza nie było niezbędne.

Zgodnie z wymogami art. 11d specustawy, wniosek winien zawierać następujące elementy: mapę w skali co najmniej 1:5000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, analizę powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi (zawierającą określenia kategorii dróg oraz sposób ich powiązania z projektowaną drogą), mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami, określenie nieruchomości lub ich części, które są planowane do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, cztery egzemplarze projektu budowlanego wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi, a także zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 Pr. bud., aktualne na dzień opracowania projektu.

Wszystkie wymagane w niniejszej sprawie elementy wniosku znajdują się w aktach sprawy. Należy jednak stwierdzić, że załączone do wniosku materiały zawierały nieścisłości i braki wskazane w wyżej cytowanych wezwaniach Wojewody Wielkopolskiego, które zostały wyjaśnione i skorygowane dopiero w toku postępowania odwoławczego.

Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 specustawy, oraz wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne. W aktach sprawy znajdują się następujące dokumenty:

- pismo Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu z 14.12.2017 r. Nr 5417/17;
- pismo Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Poznaniu, Delegatura w Kaliszu, z 8.12.2017 r. (znak: Ka.5183.5426.2.2017);
- pismo Dyrektora PGWWP Zarządu Zlewni w Kaliszu z 14.03.2018 r. (znak: PO.ZPU.2.434.16.2018.MM);
- ostateczna decyzja Dyrektora PGWWP Zarządu Zlewni w Kaliszu z 27.03.2020 r. (znak: PO.ZUZ.2.4210.37.2020.BK) o udzieleniu pozwolenia wodnoprawnego na odprowadzenie do wód powierzchniowych (rzeki Śwędri) wód opadowych lub roztopowych, wraz z ostateczną decyzją z 23.11.2020 r. (znak: PO.ZUZ.2.4211.27m.2020.SR) o przeniesieniu pozwolenia wodnoprawnego;
- ostateczna decyzja Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z 24.09.2019 r. (znak: WOO-II.420.101.2018.PC.28) o środowiskowych uwarunkowaniach, zwana dalej decyzją środowiskową, wraz z ostateczną decyzją Prezydenta Miasta Kalisza z 30.11.2020 r. (znak: WGOŚ.6220.0034.2020) o przeniesieniu decyzji środowiskowej;
- postanowienia Prezydenta Miasta Kalisza z: 31.12.2019 r. (znak: WBUA.6740.05.0053.2019) i 30.10.2020 r. (znak: WBUA.6740.05.0089.2020) o udzieleniu zgody na odstąpienie od przepisu 9 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia.

W przedmiotowej sprawie stwierdzono brak obowiązku dołączenia dokumentów wynikających z: art. 11d ust. 1 pkt 7a, pkt 8 lit. a, b, c, e, g, ga specustawy.

Na podstawie złożonego wniosku Prezydent Miasta Kalisza wszczął postępowanie administracyjne - o czym Naczelnik Wydziału Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Urzędu Miasta Kalisza, działając zgodnie z art. 11d ust. 5 specustawy, zawiadomił pisemnie wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z 18.12.2020 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z 18.12.2020 r.). W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma. Pozostałe strony organ I instancji zawiadomił o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia Prezydenta Miasta Kalisza umieszczonego na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Kalisza od 28.12.2020 r. do 7.01.2021 r. oraz w Biuletynie Informacji Publicznej 21.12.2020 r. Obwieszczenie zostało również zamieszczone 22.12.2020 r. w prasie lokalnej („Życie Kalisza”).

Zgodnie z art. 11d ust. 6 pkt 1 specustawy zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

Wskazać jednak należy, że w obwieszczeniu termin na wniesienie uwag i wniosków określono „do dnia 5.01.2021 r.” - a więc odmiennie niż w pisemnym zawiadomieniu, w którym jest to „7 dni licząc od dnia otrzymania niniejszego zawiadomienia”. Takie różnicowanie terminów nie znajduje uzasadnienia w przepisach specustawy. Zauważyć również należy, że skoro obwieszczenie zostało wywieszone na tablicy ogłoszeń od 28.12.2020 r., to powinno się na niej znajdować do 11.01.2021 r., a strony były skutecznie zawiadomione o wszczęciu postępowania dopiero w dniu 12.01.2021 r.

Biorąc jednak pod uwagę, że organ I instancji rozpatrywał w dalszym postępowaniu pisma stron wniesione po upływie ww. terminu, uchybienie to można uznać za nie mające wpływu na prawidłowość prowadzonego postępowania oraz podjęte rozstrzygnięcie.

W dniu 7.01.2021 r. do Urzędu Miasta Kalisza wpłynęło pismo r.pr. Łukasza Świderskiego datowane na dzień 4.01.2020 r., w którym zgłosił on swój udział w postępowaniu jako pełnomocnika _____ oraz _____, wniósł o ponowne prawidłowe zawiadomienie swoich mandantów o wszczęciu postępowania administracyjnego ze wskazaniem organu administracji, który przedmiotowe postępowanie prowadzi, zastrzegł prawo składania wniosków/uwag/zastrzeżeń do przedmiotowego postępowania po otrzymaniu prawidłowego zawiadomienia i zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym oraz wskazał, że mandanci zwrócą się telefonicznie do osoby wskazanej w zawiadomieniu w celu uzyskania dostępu do akt przedmiotowej sprawy.

W odpowiedzi Naczelnik Wydziału Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Urzędu Miasta Kalisza pismem z 8.01.2021 r. poinformował pełnomocnika stron, że zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało dostarczone do stron tego postępowania skutecznie oraz wskazał na uregulowania wynikające z art. 11 d. ust. 5 i 6 specustawy. Wyjaśnił również, że Naczelnik Wydziału Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Urzędu Miasta Kalisza posiada odpowiednie upoważnienia Prezydenta Miasta Kalisza do reprezentacji organu jakim jest Prezydent Miasta Kalisza w ramach zadań realizowanych przez ten Wydział oraz wskazał, że zawiadomienia stron dokonano również w drodze obwieszczenia Prezydenta Miasta Kalisza.

W dniu 5.01.2021 r. do Urzędu Miasta Kalisza wpłynęło pismo z 5.01.2021 r. dotyczące działek o nr. ewid. ___ i ___ obr. 050 Tyniec, których właściciele oświadczyli, że wyrażają zgodę na przejęcie przez Miasto Kalisz swojej nieruchomości oznaczonej jako działka ___ łącznie z działką nr ___ obręb 050 Tyniec, o przejęcie której wielokrotnie występowali do Prezydenta Miasta Kalisza. Strony nadmieniły, że ww. działki wykorzystywane są obecnie jako sad i stwierdziły, że powstająca droga o dużym natężeniu niweczy dotychczasowe ich przeznaczenie. Jednocześnie zwróciły uwagę, że działki te przylegają bezpośrednio do zasobów Miasta Kalisza posiadających dostęp do drogi, tj. ul. Łódzkiej, oraz do projektowanej drogi od ul. Żwirki i Wigury, do których dostępu są pozbawione nieruchomości stanowiące własność stron, bowiem jedyny możliwy dostęp do ul. Braci Niemojowskich przez działkę ___ ma szerokość tylko 270 cm. W tym stanie rzeczy przejęcie przez Miasto Kalisz wyłączne działki ___ odbyłoby się z dużą szkodą dla stron, bowiem dotychczasowe wykorzystywanie pozostałej części nieruchomości na dotychczasowe lub inne cele byłoby niemożliwe z uwagi na brak faktycznego dostępu do drogi publicznej. Jednocześnie strony wniosły o poinformowanie ich o sposobie zabezpieczenia nieruchomości przed hałasem, spalinami i drganiami przenoszonymi się ze zrealizowanej inwestycji.

Organ I instancji pismem z 13.01.2021 r. przekazał ww. pismo Pełnomocnikowi zarządcy drogi - panu Marcinowi Kasałce - celem odniesienia się do wniesionych uwag.

Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi pismem z 21.01.2021 r. (data wpływu: 21.01.2021 r.) wyjaśniając, że złożony w dniu 16.12.2020 r. wniosek o wydanie decyzji

zezwalającej na realizację inwestycji drogowej obejmuje działkę nr ___ obr. 050 Tyniec. Zgodnie z wnioskiem wymieniona nieruchomości winna ulec przejęciu i nabyciu na rzecz Miasta Kalisza. Wnioskowana inwestycja nie obejmuje natomiast działek nr ___ i ___ obr. 050 Tyniec, a co za tym idzie nie ma podstaw do przeprowadzenia jakichkolwiek działań prawnych w odniesieniu do tych działek w ramach prowadzonego postępowania.

Pełnomocnik zarządcy drogi przytoczył przepis art. 13 ust. 3 specustawy regulujący kwestię ewentualnego nabycia pozostałej części nieruchomości nie nadającej się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele i wskazał, że rozpatrzenie wniosku o wykup działki ___ obr. 050 Tyniec nie może być przedmiotem prowadzonego postępowania o wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, jak również przytoczył ustalenia zawarte we wcześniej prowadzonej korespondencji pomiędzy właścicielami ww. nieruchomości, a Wydziałem Gospodarowania Mieniem Urzędu Miasta Kalisza i Miejskim Zarządem Dróg i Komunikacji w Kaliszu (obecnie Zarządem Dróg Miejskich).

Odnosząc się do pytania dotyczącego zabezpieczenia nieruchomości przed hałasem, spalinami i drganiami pochodzącymi od projektowanej drogi publicznej Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że projekt budowlany uwzględni wymagania określone w decyzji środowiskowej. Wymagania te narzucają rozwiązania mające na celu ograniczenie uciążliwości inwestycji dla terenów sąsiednich. Celem zredukowania uciążliwości inwestycji dla terenów sąsiednich na etapie eksploatacji drogi zastosowana będzie przede wszystkim nawierzchnia jezdni ulicy o zmniejszonej emisji hałasu. Ponadto zastosowane będą rozwiązania (w zakresie organizacji ruchu) ograniczające dopuszczalną prędkość do 50 km/h oraz ruch pojazdów ciężarowych. Po realizacji inwestycji konieczne będzie wykonanie nasadzeń zastępczych. Decyzja środowiskowa narzuca również wymóg regularnego czyszczenia nawierzchni drogowych. Ww. decyzja nie narzuciła konieczności zastosowania ekranów akustycznych czy rozwiązań typu ekrany przeciwwibracyjne lub przeciwpylowe. Dopuszczalne wartości tych oddziaływań nie zostaną przekroczone. W zakresie oddziaływania akustycznego inwestycji, celem pomiaru rzeczywistego poziomu hałasu w określonych w decyzji środowiskowej lokalizacjach, zostanie przeprowadzona analiza porealizacyjna inwestycji, w rok po oddaniu drogi do użytkowania. Uzyskane wyniki posłużą weryfikacji poziomów hałasu zakładanych na etapie przygotowanych prognoz.

Organ I instancji pismem z 11.02.2021 r. przekazał Stronom powyższą odpowiedź Pełnomocnika zarządcy drogi.

Kolejnym pismem datowanym na dzień 15.01.2020 r. (data wpływu: 19.01.2021 r.) r.pr. Łukasz Świdorski:

I. Zgłosił następujące uwagi i wnioski do postępowania:

- 1) Zwrócił uwagę, że zaproponowany sposób podziału będącej własnością jego mandantów działki, położonej w Kaliszu przy ulicy Pszennej nr ___1, oznaczonej nr. geod. 2 na działkę ___ i działkę ___, która ma być przejęta przez Miasto Kalisz nie odzwierciedla:
  - a) ewentualnych dalszych planów inwestycyjnych dotyczących rozbudowy drogi dwujezdniowej, która będzie wyprowadzona z planowanego ronda umiejscowionego na działce ___;

- b) wpływu inwestycji na pozostałą po podziale część działki na etapie realizacji tej inwestycji i użytkowania wybudowanej drogi.
- 2) Wniósł o wskazanie planowanych inwestycji i ich zakresu przestrzennego oraz czasowego dotyczących rozbudowy drogi dwujezdniowej, która będzie wprowadzona z planowanego ronda.
  - 3) Wniósł o zmianę proponowanego zakresu podziału działki w taki sposób, aby część działki, która ma być przejęta przez Miasto Kalisz (działka ___) uwzględniała wszelkie planowane inwestycje drogowe związane z dalszą rozbudową drogi oraz wpływ tej inwestycji na etapie jej realizacji i użytkowania - aby prace budowlane i utrzymanie powstałej drogi nie wymagały czasowego wykorzystania/zajęcia planowanej działki ___.
- II. Ponownie wniósł o prawidłowe zawiadomienie swoich mandantów o wszczęciu postępowania.
- III. Przedłożył potwierdzenie wniesienia brakującej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.
- IV. Wniósł o wskazanie, czy Naczelnik Wydziału Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Urzędu Miasta Kalisza występuje jako upoważniony przedstawiciel organu prowadzącego postępowanie, tj. Prezydenta Miasta Kalisza, czy jako kierownik/naczelnik wydziału - jednostki organizacyjnej urzędu miasta, czyli jednostki pomocniczej organu.

Organ I instancji pismem z 20.01.2021 r. przekazał ww. pismo Pełnomocnikowi zarządcy drogi celem odniesienia się do wniesionych uwag.

Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi pismem z 28.01.2021 r. (data wpływu: 28.01.2021 r.) wyjaśniając, że złożony 16.12.2020 r. wniosek o wydanie decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej obejmuje działkę o nr. ___, obr. 051 Tyniec, przewidzianą do podziału na działki nr ___ i ___ - zgodnie z mapą z projektem podziału stanowiącą załącznik do wniosku. Działka nr ___ przewidziana jest do przejęcia na rzecz Miasta Kalisza w celu realizacji inwestycji w zakresie budowy drogi gminnej. Pozostała część nieruchomości powstała w wyniku podziału oznaczona jako działka nr ___ nie jest objęta planowaną inwestycją. Następnie Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił podstawy prawne prowadzonego postępowania i podkreślił, że jego przedmiotem jest tylko ta część nieruchomości, która jest objęta planowaną inwestycją, tak więc brak jest podstaw do przedstawiania dalszych planów inwestycyjnych w odniesieniu do nieruchomości nie objętych obecnym postępowaniem.

Pełnomocnik zarządcy drogi stwierdził także, że nie jest możliwe ani uzasadnione uwzględnienie w dokumentacji projektowej w prowadzonym postępowaniu uwag i wniosków w zakresie wskazania dalszych planów inwestycyjnych dotyczących działki nr ___ obr. 051 Tyniec oraz zmiany jej zaprojektowanego podziału.

Odnosząc się do uwag i wniosków dotyczących wpływu inwestycji objętej postępowaniem na pozostałą po proponowanym podziale część działki, Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia uzyskano decyzję środowiskową, w której określono warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich. Ponadto, decyzja środowiskowa uwzględnia również wymagania dotyczące

ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Dokumentacja projektowa opracowana na potrzeby budowy połączenia ul. Szerokiej z ul. Łódzką - odcinek od ul. Łódzkiej do ul. Żwirki i Wigury uwzględnia zapisy decyzji środowiskowej. Równocześnie decyzja środowiskowa nie określa sposobu dokonania niezbędnych podziałów nieruchomości. Nie ma podstaw do kształtowania podziału nieruchomości na podstawie przewidywanego oddziaływania planowanej inwestycji na tereny sąsiednie. Zarówno na etapie budowy, jak i eksploatacji, wydzielona działka nr ___ obr. 051 Tyniec nie będzie zajęta.

Ponadto Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że zapis „do dalszej rozbudowy”, wskazany w dokumentacji projektowej oraz uwzględnienie dodatkowego wlotu na rondzie zaprojektowanego na działce o nr. ___, obr. 051 Tyniec, zostało uzgodnione z Miejskim Zarządem Dróg i Komunikacji w Kaliszu (obecnie Zarząd Dróg Miejskich w Kaliszu), biorąc pod uwagę możliwą budowę w przyszłości ul. Pszennej. Na obecnym etapie ograniczono się wyłącznie do zaprojektowania wlotu i wyłącznie ten zakres jest przedmiotem prowadzonego postępowania. Pomimo, że zakresem opracowania nie jest objęty dalszy przebieg ul. Pszennej, przyjęte rozwiązanie umożliwi w przyszłości kontynuację budowy drogi a zaprojektowane rozwiązanie geometryczne skrzyżowania pozwoli uniknąć ingerencji w już wybudowane rondo. Parametry przyjętego wlotu określono na podstawie analizy zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przy uwzględnieniu wymagań wynikających z rozporządzenia.

Podsumowując Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że ewentualne określenie zakresu i terminu przejęcia pozostałej części nieruchomości pod ul. Pszenną będzie przedmiotem odrębnych prac projektowych i odrębnego postępowania.

Organ I instancji pismem z 11.02.2021 r. przekazał pełnomocnikowi stron powyższą odpowiedź Pełnomocnika zarządcy drogi.

Na marginesie należy w tym miejscu zauważyć, że fakt wniesienia kolejnego pisma w sprawie, kierowanego do właściwego organu prowadzącego postępowanie, a więc Prezydenta Miasta Kalisza, oraz zawierającego konkretne uwagi dotyczące inwestycji objętej tym postępowaniem, świadczy niewątpliwie, że reprezentowane przez r.pr. Łukasza Świderskiego strony zostały zawiadomione o prowadzonym postępowaniu i biorą w nim czynny udział.

W dniu 26.01.2021 r. o Urzędu Miasta Kalisza wpłynęło pismo z 22.01.2021 r. dotyczące działki o nr. ewid. ___, obr. 050 Tyniec, której współwłaścicielka wniosła o rozważenie poszerzenia planowanej działki ___ (powstałej w wyniku podziału działki nr ___) i przesunięcie jej projektowanej granicy maksymalnie w kierunku Trasy Bursztynowej, a także o rezygnację z bezzasadnego poszerzenia pasa zieleni kosztem pomniejszenia należącej do strony nieruchomości, bowiem zmniejszenie powierzchni terenu usługowego ustalonego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nie pozwoli w pełni na zagospodarowanie terenu zgodnie z przeznaczeniem. Ponadto strona wniosła o zabezpieczenie możliwości przyłączenia budynku na działce ___ do instalacji wodociągowej i kanalizacyjnej.

W dniu 1.02.2021 r. do Urzędu Miasta Kalisza wpłynęło pismo z 24.01.2021 r. dotyczące tej samej działki. Współwłaścicielki wniosły o maksymalne poszerzenie tylnej części działki ___ oraz wyprostowanie granicy z trasą do linii prostej.

Organ I instancji przekazał ww. pisma Pełnomocnikowi zarządcy drogi pismami z 27.01.2021 r. i 2.02.2021 r. celem odniesienia się do wniesionych uwag.

Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi pismem z 5.02.2021 r. (data wpływu: 5.02.2021 r.). Odnosząc się do wniosku o zmianę przebiegu podziału działki o nr. ___, obręb 050 Tynec, wskazał, że zgodnie z art. 11i ust. 2 specustawy w postępowaniu w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z czym dopuszczalny jest podział nieruchomości i przejęcie ich części pod pasy drogowe w sposób inny niż to przewiduje obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania terenu. Pełnomocnik zarządcy drogi szczegółowo przeanalizował stopień zgodności zaprojektowanego podziału ww. działki z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz wyjaśnił przyczyny zaistniałych różnic, stwierdzając jednoznacznie, że wnioskowana zmiana przebiegu projektowanej granicy podziału nieruchomości, a zarazem granicy pasa drogowego, nie może zostać uwzględniona. Zaznaczył jednocześnie, że przejęcie terenu pod pas drogowy drogi publicznej (zgodnie z wnioskiem Inwestora) pozwoli na jego zagospodarowanie zielenią, co zmniejszy jej niekorzystne oddziaływanie na tereny sąsiednie. Odnośnie kwestii zaopatrzenia działki o nr. ___, obr. 050 Tynec (wydzielanej z działki o nr. ___, obr. 050 Tynec, przewidzianej do pozostania we władaniu dotychczasowych właścicieli), w przyłączy wodociągowe i kanalizacyjne Pełnomocnik zarządcy drogi wskazał, że powyższe nie jest przedmiotem prowadzonego postępowania i zajęcie stanowiska w tym zakresie nie mieści się w kompetencjach zarządcy drogi, niemniej jednak analizując przyjęte rozwiązania projektowe i docelowy przebieg sieci w pobliżu przedmiotowej działki można stwierdzić, że istnieje techniczna możliwość zaopatrzenia nieruchomości w media. Pełnomocnik zarządcy drogi podkreślił, że wykonanie przyłączy do sieci leży w gestii właściciela (właścicieli) danej nieruchomości.

Organ I instancji pismami z 11.02.2021 r. przekazał stronom powyższą odpowiedź Pełnomocnika zarządcy drogi.

Ponadto, działając na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., organ I instancji zawiadomił pisemnie strony, które wniosły uwagi w toku postępowania (pismo z 4.03.2021 r.) o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma.

Do dnia wydania decyzji pozostałe strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się z aktami sprawy ani nie wniosły uwag odnośnie inwestycji objętej wnioskiem.

W dniu 15.03.2021 r. Prezydent Miasta Kalisza wydał decyzję (znak: WBUA.6740.02.0006.2020), którą udzielił zarządcy drogi zezwolenia na realizację inwestycji drogowej dla inwestycji polegającej na budowie połączenia ul. Szerokiej z ul. Łódzką -

odcinek od ul. Łódzkiej do ul. Żwirki i Wigury w Kaliszu. Decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 specustawy organ I instancji doręczył decyzję Pełnomocnikowi zarządcy drogi oraz zawiadomił pozostałe strony o jej wydaniu w drodze obwieszczenia z 22.03.2021 r. W aktach sprawy znajduje się potwierdzenie umieszczenia obwieszczenia o wydaniu decyzji na tablicy ogłoszeń UM Kalisza od 25.03.2021 r. do 6.04.2021 r. i w BIP 23.03.2021 r. Obwieszczenie zostało również zamieszczone 24.03.2021 r. w prasie lokalnej.

Ponadto organ I instancji zawiadomił pisemnie (pismo z 22.03.2021 r.) o wydaniu decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją. W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pism.

Zgodnie z art. 11f ust. 4 specustawy, zawiadomienie zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji.

Po zbadaniu zaskarżonej decyzji stwierdzono, co następuje:

Decyzja PMK została wydana na podstawie ustawy mającej charakter wyjątkowy i epizodyczny, której celem jest uproszczenie i przyspieszenie procedur dotyczących wydawania aktów administracyjnych warunkujących rozpoczęcie budowy dróg publicznych, w tym przyspieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących różnych kwestii (występujących przy realizacji tego typu inwestycji), jak ustalenie lokalizacji drogi, zatwierdzenie podziału nieruchomości i przejmowanie jej na własność publiczną oraz zatwierdzenie projektu budowlanego stanowiącego pozwolenie na budowę.

Decyzja PMK została wydana na rzecz właściwego zarządcy drogi, tj. na rzecz Prezydenta Miasta Kalisza. Organ I instancji prawidłowo określił przedmiot inwestycji.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 specustawy decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności: 1) wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii; 2) określenie linii rozgraniczających teren, w tym określenie granic pasów drogowych innych dróg publicznych w przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 11d, zawiera określenie granic tych pasów; 3) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa; 4) wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich; 5) zatwierdzenie podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 12 ust. 1; 6) oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego; 7) zatwierdzenie projektu budowlanego; 8) w razie potrzeby inne ustalenia dotyczące: a) określenia szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych, b) określenia obowiązku budowy i okresu użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych, c) określenia obowiązku i terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, d) określenia szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie, e) obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, f) obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych;

g) obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, h) obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów, i) określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h, j) zezwolenia na wykonanie obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h.

Dokonując z punktu widzenia cytowanego przepisu kontroli decyzji PMK stwierdzono, co następuje:

- 1) Decyzja PMK tylko częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 1 specustawy. Organ I instancji w punkcie I. na stronie 2. ustalił wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, jednak przyjęte rozwiązania w tym zakresie zostały wyjaśnione i skorygowane w toku postępowania odwoławczego. W związku z przedstawieniem przez zarządcę drogi skorygowanej analizy powiązań przy piśmie z 9.11.2021 r., organ II instancji uznał za konieczne i potrzebne skorygowanie stosownego zapisu decyzji PMK.
- 2) Decyzja PMK spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 2 specustawy, w punkcie II. na stronach 2.-5. określając linie rozgraniczające teren.
Z uwagi na zbędność zapisów punktu II.6. na stronie 5., stanowiących powielenie informacji zawartych w projekcie budowlanym, będącym integralną częścią decyzji, organ II instancji uznał za celowe uchylenie.
Z uwagi na dokonaną w toku postępowania naprawczego korektę - dodanie oznaczeń dotyczących budowy i przebudowy sieci na obszarze objętym budową lub przebudową innych dróg publicznych - organ II instancji uznał za konieczne uchylenie i zastąpienie rysunku nr 1.1 pt. „Granice terenu objętego wnioskiem ukazującego linie rozgraniczające teren”.
- 3) Decyzja PMK tylko częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 3 specustawy, w punkcie III. na stronie 6. ustalając warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska oraz potrzeb ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej. Odnosnie potrzeb obronności państwa zawarty w decyzji PMK zapis dotyczący opinii Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu z 14.12.2017 r. Nr 5417/17 nie stanowi ustalenia, a jedynie stwierdzeniem że projekt budowlany spełnia wymogi przepisów w tej opinii przywołanych. W związku z powyższym organ II instancji uznał za celowe skorygowanie ww. zapisu.
- 4) Decyzja PMK spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy, w punkcie IV. na stronie 7. ustalając wymogi dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym wynikające z Pr. bud.
- 5) Decyzja PMK tylko częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 5 specustawy. Organ I instancji w punkcie V. na stronach 7.-10. zatwierdził podział nieruchomości, przedstawiony na załączonej do wniosku dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, opatrzonej stosownymi klauzulami ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej, jednakże punkt ten jest nieczytelny, zawiera zbędne informacje oraz błędne numery identyfikatorów zasobu geodezyjnego, a także częściowo powtarza informacje zawarte w punkcie II. decyzji, w związku z czym organ II instancji uznał za celowe skorygowanie zapisów punktu V. w tym zakresie.

- 6) Decyzja PMK spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 6 specustawy. Organ I instancji w punkcie VI. na stronach 11.÷12. prawidłowo wskazał części nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Miasta Kalisza lub Skarbu Państwa.
- 7) Decyzja PMK spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 7 specustawy, w punkcie VII. zatwierdzając projekt budowlany.

W toku postępowania odwoławczego organ II instancji stwierdził jednak braki i nieścisłości w projekcie budowlanym, które zostały wyjaśnione, uzupełnione i skorygowane. Wskutek dokonanych przez zarządcę drogi korekt, dla zachowania czytelności projektu, organ II instancji uznał za konieczne uchylenie i zastąpienie Tomu I Projekt zagospodarowania terenu - branża drogowa w całości oraz wybranych elementów Tomu IIa Projekt budowlany - branża sanitarna (strona tytułowa i strona 36. opisu technicznego).

Organ II instancji stwierdził także, że w punkcie VII.2. Prezydent Miasta Kalisza powołał się na nieaktualne postanowienie udzielające zgody na odstąpienie od przepisów rozporządzenia, w związku z czym uznał za konieczne skorygowanie tego zapisu.

W tym miejscu wskazać należy, że 13.09.2019 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 1 sierpnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie, zwane dalej rozporządzeniem zmieniającym. Zgodnie z § 2 rozporządzenia zmieniającego do inwestycji drogowej, dla której przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zmieniającego zostało wszczęte postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na projekt, wykonawstwo lub projekt i wykonawstwo, stosuje się przepisy rozporządzenia, w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem § 3 pkt 3, § 5-8, § 8a ust. 2, § 9 ust. 1 pkt 3 i 4, ust. 2, ust. 3 pkt 1 i ust. 4, § 140 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 7-9 rozporządzenia, które stosuje się w brzmieniu nadanym rozporządzeniem zmieniającym. Mając powyższe na uwadze należy wskazać, że umowa na projekt przedmiotowej inwestycji została podpisana przed wejściem w życie rozporządzenia zmieniającego.

Wskazać również należy, że 19.09.2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r. poz. 471), zwana dalej ustawą nowelizującą. Jednocześnie wydane zostało rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1609). Zgodnie z § 25 tego rozporządzenia, uchylone zostało dotychczasowe rozporządzenie w sprawie Pb. Jednakże, zgodnie z art. 25 ustawy nowelizującej, do spraw uregulowanych ustawą zmienianą w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym. Tym samym, zgodnie z ww. przepisem, przedmiotowa sprawa podlega rozpatrzeniu w oparciu o przepisy Pr. bud., w brzmieniu dotychczas obowiązującym, a także w oparciu o przepisy rozporządzenia w sprawie Pb.

Po analizie uzupełnionego i skorygowanego projektu budowlanego należy stwierdzić, że został on sporządzony zgodnie z Pr. bud., obowiązującymi przepisami dotyczącymi projektowania dróg - w tym rozporządzeniem, oraz rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z 25 kwietnia 2012 r. w sprawie

szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. z 2018 r. poz. 1935), a także zgodnie z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Projekt budowlany zawiera też informację o obszarze oddziaływania obiektu, wymaganą na podstawie art. 34 ust. 3 pkt 5 Pr. bud.

8) Decyzja PMK częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy:

- w punkcie VIII. organ I instancji prawidłowo określił szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. a specustawy);
- w punkcie IX.1. organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie ustalił obowiązku budowy tymczasowych obiektów budowlanych oraz prawidłowo ustalił okres użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b specustawy);
- w punkcie IX.2. organ I instancji - niezgodnie z wnioskiem - określił obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych i określił termin rozbiórki takich obiektów (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c, j specustawy).

We wniosku nie wskazano na konieczność rozbiórki obiektów zlokalizowanych poza liniami rozgraniczającymi teren lub poza granicami obszarów objętych ustaleniami wynikającymi z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, g, h specustawy, tak więc brak jest potrzeby ustalania takiego obowiązku dla konkretnych nieruchomości lub obiektów. Biorąc pod uwagę, że zakres robót obejmuje m.in. wykonanie robót rozbiórkowych, organ nie może jednak zakładać, że nie jest potrzebne określenie terminu rozbiórki istniejących obiektów budowlanych.

Należy przypomnieć, że aby podmiot, który jest adresatem decyzji, nabył jakieś prawo lub został obciążony obowiązkiem, bądź też określono wobec niego warunki wykonywania nadanych uprawnień czy termin ich realizacji, ustalenia dotyczące ww. kwestii muszą być zawarte w osnowie decyzji i sformułowane w sposób jasny i precyzyjny, bez niedomówień i możliwości różnej interpretacji. Niedopuszczalna jest sytuacja, gdy organ administracji odstępuje od rozstrzygnięcia, pozwalając adresatowi decyzji na samodzielne określenie prawa, obowiązku lub terminu jego wykonania.

W związku z powyższym organ II instancji uznał za wskazane stosowne skorygowanie i uzupełnienie zapisów punktu IX.2 zaskarżonej decyzji;

- w punkcie X. organ I instancji określił szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. d specustawy), jednakże odwołał się jedynie do § 2 ust. 1 pkt. 4 i 15 rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 19 listopada 2001 r. w sprawie rodzajów obiektów budowlanych, przy których realizacji jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego (Dz.U. z 2001 r. Nr 138, poz. 1554), podczas gdy inwestycją objęte są także obiekty budowlane wymienione w § 2 ust. 1 pkt 14 lit. b tego przepisu.

W związku z powyższym organ II instancji uznał za wskazane stosowne uzupełnienie zapisów punktu X. zaskarżonej decyzji;

- w punkcie XI. organ I instancji ustalił obowiązek dokonania przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu, określił ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości

dla realizacji tego obowiązku i zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, i, j specustawy), jednakże niezgodnie z wnioskiem ustalił okres ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości.

Ponadto w toku postępowania odwoławczego inwestor dokonał korekty wniosku m.in. w zakresie wskazania nieruchomości objętych obowiązkiem dokonania przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu, w związku z czym organ uznał za konieczne i potrzebne skorygowanie stosownych zapisów punktu XI. decyzji PMK.

- w punkcie XII. organ I instancji zgodnie z wnioskiem ustalił obowiązek budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, określił ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji tego obowiązku i zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g, i, j specustawy);
- w punkcie XIII. organ I instancji zgodnie z wnioskiem ustalił obowiązek budowy lub przebudowy zjazdów i określił ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji tego obowiązku, jednak błędnie wskazał okres ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości oraz nie zezwolił na wykonanie obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. h, i, j specustawy).

W związku z powyższym organ II instancji uznał za wskazane uzupełnienie w tym zakresie zapisów punktu XIII. zaskarżonej decyzji.

9) W rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. f oraz art. 20a specustawy.

10) Decyzja PMK spełnia ponadto wymogi przepisu art. 16 ust. 2 specustawy, w punkcie XIV. prawidłowo określając termin wydania nieruchomości i opróżnienia lokali, a także czyni zadość wymaganiom art. 17 ust. 1 specustawy, bowiem organ I instancji w punkcie XV. prawidłowo nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Dokonując analizy decyzji PMK organ II instancji stwierdził także, że tylko częściowo spełnia ona wymogi art. 107 § 1 k.p.a. Decyzja PMK narusza bowiem przepis art. 107 § 1 k.p.a. poprzez brak oznaczenia strony lub stron. Organ I instancji prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata - Prezydenta Miasta Kalisza, jednak w uzasadnieniu decyzji nie wskazano innych stron postępowania.

Należy tu wyjaśnić, że specustawa nie zawiera definicji strony postępowania. W związku z tym w sprawach, których przedmiotem jest zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, zastosowanie ma art. 28 k.p.a., gdyż zgodnie z art. 11c specustawy, do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy k.p.a., z zastrzeżeniem przepisów specustawy.

Bez wątplenia stronami postępowania w sprawie wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej są, poza investorem, właściciele i użytkownicy wieczysti nieruchomości objętych wnioskiem, natomiast „pozostałymi stronami”, o których mowa w art. 11d ust. 5 specustawy, są podmioty mające inne prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze objętym liniami rozgraniczającymi teren projektowanej drogi publicznej oraz publiczne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, mające nieruchomości publiczne w trwałym zarządzie. Ponadto, co wynika z art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy, stronami omawianego postępowania są także właściciele i użytkownicy

wieczysci nieruchomości położonych poza obszarem znajdującym się w liniach rozgraniczających projektowanej drogi, ale w stosunku do których ustala się w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązek budowy tymczasowych obiektów budowlanych, obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, a także obowiązek dokonania budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, innych dróg publicznych lub zjazdów, na podstawie art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b, c, e-h specustawy. Reasumując, krąg podmiotów mających przymiot strony w postępowaniu ustala się w oparciu o przepisy art. 11d ust. 5, 6, 7 i 8 specustawy oraz art. 28 k.p.a. co oznacza, że stronami postępowania są właściciele i użytkownicy wieczysci nieruchomości, a także osoby fizyczne i osoby prawne posiadające ograniczone prawa rzeczowe oraz inne prawa do nieruchomości objętych decyzją oraz inne osoby, których interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 26.06.2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 167/12).

Powyższa informacja winna się znaleźć w uzasadnieniu decyzji.

Organ I instancji prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata, jednak nie umieścił w niej informacji wynikającej z wyżej wskazanych przepisów.

Z uwagi na szerokie spektrum konsekwencji prawnych braku oznaczenia strony bądź błędnego jej oznaczenia w treści decyzji administracyjnej, ocena skutków tego uchybienia nie może być dokonana w oderwaniu od okoliczności sprawy (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 4.04.2012 r., sygn. akt IV SA/Po 1232/11). W związku z tym organ II instancji rozważył, co następuje:

Artykuł 11c specustawy stanowi, że do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy k.p.a. z zastrzeżeniem przepisów specustawy, co oznacza, że przepisy k.p.a. znajdują zastosowanie tylko w takim zakresie, który nie został uregulowany przepisami specustawy. Ustawodawca przyznał zatem pierwszeństwo w stosowaniu przepisom procesowym specustawy, jako *lex specialis* wobec przepisów k.p.a. Zasada ta znajduje zastosowanie m.in. w odniesieniu do kwestii ustalania kręgu stron oraz zawiadamiania ich o wszczęciu postępowania i o wydaniu decyzji.

Każda decyzja administracyjna winna zawierać oznaczenie strony lub stron (co wynika wprost z art. 107 § 1 pkt 3 k.p.a.), jednak ich wskazanie - zwłaszcza w przypadku decyzji wydawanych na podstawie tzw. specustaw - nie oznacza automatycznie ustalenia zamkniętego kręgu stron. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest bowiem możliwe imienne wskazanie wszystkich jego stron.

Przepis szczególnie, jakim jest specustawa, określa sposób zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej (art. 11d ust. 5, 6, 7, 8) oraz o wydaniu decyzji (art. 11f ust. 3, 4, 5), posługując się pojęciem „pozostałych stron”. Zgodnie z przepisami specustawy, zawiadomienia doręcza się jedynie właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości, a pozostałe strony zawiadamia się w drodze obwieszczeń. Co więcej, przepis art. 11f ust. 3 specustawy wyraźnie stanowi, że decyzję,

mimo że kierowana jest do wszystkich stron postępowania, doręcza się jedynie wnioskodawcy. Ustawodawca nie przewidział więc zawężenia kręgu stron postępowania do konkretnych podmiotów, biorąc pod uwagę możliwość wykazania ograniczonych praw rzeczowych oraz innych praw do nieruchomości, interesu prawnego lub obowiązku przez podmioty niemożliwe do wskazania przez organ na podstawie złożonego wniosku.

Z opisanym wyżej publicznym ogłaszaniem faktu wydania decyzji wiąże się najistotniejszy skutek prawnoprocesowy dla stron w postaci przyjęcia przez ustawodawcę domniemania prawnego, że po upływie terminu 14 dni od dnia publicznego obwieszczenia nastąpiło doręczenie decyzji wszystkim tym stronom, którym decyzja ta nie została przesłana na piśmie. Brak wiedzy poszczególnych jej stron o wydaniu decyzji nie wyłącza prawnego domniemania jej skutecznego doręczenia w myśl art. 49 k.p.a.

Poza wskazanymi formami publicznego ogłaszania o wydaniu decyzji, ustawodawca nałożył na organ orzekający obowiązek pisemnego zawiadomienia dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych skutkami prawnymi tej decyzji o jej wydaniu.

W analizowanym przypadku zarówno właściciele lub użytkownicy wieczyści nieruchomości, jak i „pozostałe strony”, nie widniejące w katastrze nieruchomości, zostali prawidłowo zawiadomieni o wszczęciu postępowania oraz o wydaniu decyzji PMK. Ponadto w decyzji PMK jednoznacznie wskazano nieruchomości objęte inwestycją. Można więc uznać, że decyzja PMK skierowana została do wszystkich stron postępowania. W toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji nie doszło do ujawnienia nieznanego organowi strony lub stron.

Reasumując, nieprawidłowe oznaczenie stron w decyzji PMK, mimo że stanowi naruszenie art. 107 § 1 k.p.a., w analizowanym przypadku nie miało jednak wpływu ani na przebieg postępowania, ani na treść rozstrzygnięcia merytorycznego, tak więc nie wpływa w sposób istotny na wynik sprawy, a tym samym nie stanowi podstawy do uchylecia decyzji PMK.

Do ujawnienia stron postępowania nieznanego organowi I instancji doszło dopiero po wydaniu zaskarżonej decyzji. Prezydent Miasta Kalisza ustosunkował się do wniesionych uwag w piśmie z 29.04.2021 r. Organ II instancji, ponownie prowadząc postępowanie, przeanalizował wnoszone przez strony uwagi oraz dokonał oceny ich wpływu na wynik sprawy. Stanowisko odnośnie wniesionych uwag znajduje się w dalszej części niniejszej decyzji.

Uzasadnienie decyzji zawiera szczegółowy opis złożonego wniosku i przebiegu sprawy oraz wyjaśnienie okoliczności faktycznych i prawnych mających wpływ na rozstrzygnięcie. Organ I instancji odniósł się także do wymogów art. 82 ust. 1 pkt 4, i art. 96 ust. 1, 2 i 3 ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (obecnie: Dz. U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.), zwanej dalej ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku, jednak nie odniósł się do wymogu art. 88 ust. 1 tej ustawy. Organ II instancji ustalił, że wnioskodawca nie wystąpił z wnioskiem o przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania zmierzającego do wydania zaskarżonej decyzji, a we wniosku o wydanie decyzji nie zostały dokonane zmiany w stosunku do wymagań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W związku z powyższym brak odniesienia do wyżej wskazanego przepisu ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, aczkolwiek stanowi naruszenie przepisu art. 107 § 3 k.p.a., pozostaje bez wpływu na ostateczną treść rozstrzygnięcia.

Organ II instancji stwierdził ponadto, że decyzja PMK zawiera prawidłowe pouczenie co do terminu wniesienia odwołania.

Ustalenia niniejszej decyzji w zakresie, w którym uchylono decyzję PMK i orzeczono w sprawie, nie naruszają zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 k.p.a., ponieważ zasadnicze rozstrzygnięcia decyzji pozostają zgodne z wnioskiem zarządcy drogi oraz decyzją organu I instancji. Zarówno przedmiot inwestycji (budowa połączenia ul. Szerokiej z ul. Łódzką na odcinku od ul. Łódzkiej do ul. Żwirki i Wigury w Kaliszu) jak również jej lokalizacja (wykaz nieruchomości objętych inwestycją, zakres terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych) pozostają takie same jak we wniosku rozpatrywanym w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji.

Odnośnie zarzutów wniesionych w odwołaniu należy wyjaśnić, co następuje:

I.

Na wstępie należy przypomnieć, że istotą postępowania odwoławczego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ drugiej instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Oznacza to, że organ odwoławczy winien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie. Kontrola instancyjna organu rozpatrującego odwołanie obejmuje zarówno legalność dokonanego przez organ pierwszej instancji rozstrzygnięcia sprawy, jak również ocenę stanu faktycznego. Niezbędnym wymogiem merytorycznego orzekania przez organ odwoławczy jest dostateczne i wszechstronne wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, co wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14.10.1999 r. (sygn. akt IV SA 1313/98, LEX nr 48725). Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postępowanie i decyzję organu pierwszej instancji z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez skarżącego w tym zakresie zarzuty.

Należy również wskazać, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy specustawy nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca. W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku, ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami specustawy oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku (zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji) nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji i nie posiadają kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany

proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu, bowiem jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu z: 10.02.2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; 25.11.2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; 11.09.2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; 9.06.2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z 12.10.2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyrok WSA w Warszawie z 18.04.2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; wyrok WSA w Warszawie z 9.11.2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Należy przy tym wyjaśnić, że zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 specustawy w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w specustawie stosuje się odpowiednio przepisy Pr. bud. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 Pr. bud., w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z 27.01.2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Podkreślić również należy, że niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, bowiem miałyby ona charakter pozaprawny. To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego, i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone m.in. przez Naczelną Sąd Administracyjny w wyroku z 26.07.2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, LEX nr 1367353).

Przedmiotem orzekania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej jest więc inwestycja w kształcie wskazanym we wniosku, nie zaś poszukiwanie rozwiązań alternatywnych w celu uwzględnienia interesów jednej lub kilku ze stron postępowania, bowiem drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa. Co do zasady budowa dróg publicznych stanowi bowiem działanie ze względu na dobro wspólne. Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Oceniając to, czy zaskarżona decyzja w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy jednak mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycje drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Obowiązek uwzględnienia uzasadnionych interesów osób trzecich należy interpretować w taki oto sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione.

W tym miejscu wypada również przytoczyć stanowisko wyrażone przez Naczelną Sąd Administracyjny w wyroku z 3.07.2019 r. (sygn. akt II OSK 916/19) dotyczące stosowania reguły wynikającej z art. 7 k.p.a., nakazującej załatwienie sprawy w sposób uwzględniający interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zdaniem Sądu reguła ta nie może doprowadzić do wyłączenia stosowania przepisów specustawy: Nakaz ten jest możliwy do zrealizowania

wyłącznie w sytuacji, gdy organowi administracji przysługuje tzw. uznanie administracyjne. Nie można go jednak stosować w przypadku wydania przez organ tzw. decyzji związanej, tj. decyzji wydawanej w sytuacji, gdy norma prawa przewiduje w określonym stanie faktycznym obowiązek wydania przez organ decyzji o określonej treści. Dopuszczalność czy zakres zastosowania przepisów specustawy nie mogą więc być modyfikowane z uwagi na słuszny interes strony czy stron, a ochrona tego interesu nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w kształcie wskazanym przez zarządcę drogi. Należy też zwrócić uwagę na przepis art. 11e specustawy który mówi, że nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Powyższe zasady należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy wniesionych zarzutów.

II.

Rozpatrując argumenty zawarte w odwołaniu panów _____ i _____, uzupełnionym pismem adw. Tomasza Przybeckiego, należy w pierwszej kolejności odnieść się do zarzutu niezgodności warunków wskazanych w punkcie I. Wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi z określeniem ich kategorii treści zawartym na stronie 2. decyzji PMK z zatwierdzonymi tą decyzją projektami podziału nieruchomości oraz projektami budowlanymi, poprzez niezapewnienie bezpośredniego połączenia projektowanej drogi gminnej z istniejącą drogą gminną nr G884338P (ul. Pszenną) biegnącą od nowego ronda w kierunku wschodnim.

Zarzut ten należy uznać za częściowo słuszny. Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, w toku postępowania odwoławczego organ II instancji wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do złożenia wyjaśnień m.in. odnośnie kwestii ulicy Pszennej. Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił stosownych wyjaśnień, przekazał skorygowaną analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi oraz dokonał korekty rozwiązań projektowych, w związku z czym organ II instancji uchylił punkt I. decyzji PMK i orzekł w zakresie uchylenia, usuwając tym samym sprzeczność zawartą w decyzji PMK.

Odwołujący zarzucają także uniemożliwienie właścicielom nieruchomości położonych przy ulicy Pszennej w kierunku wschodnim wjazdu na nową drogę gminną po jej wybudowaniu i wskazują, że w projekcie nie określono, w jaki sposób odbywać się będzie komunikacja dla tych terenów odciętych rondem

W tym miejscu wyjaśnić należy, że odcinek ulicy Pszennej, położony na działce 40/2, obr. 031 Tyniec (przed podziałem działka nr 40), biegnący wzdłuż nieruchomości stanowiącej własność Odwołujących, nie jest objęty analizowaną inwestycją. W miejscu przerwania jej ciągłości zaprojektowany został plac do zawracania. Tak więc zarządca drogi istotnie nie przewiduje obecnie możliwości wjazdu z pozostałego odcinka ulicy Pszennej na nowoprojektowaną drogę gminną, jednakże ulica Pszenna na odcinku nieobjętym inwestycją pozostaje drogą publiczną, obsługującą przylegające nieruchomości i powiązaną z innymi drogami publicznymi na obszarze nieobjętym inwestycją. Ww. nieruchomości nie zostały więc pozbawione dostępu do drogi publicznej. Kwestia ta zostanie szerzej omówiona w dalszej części niniejszej decyzji, w odniesieniu do zarzutu naruszenia art. 11f

ust. 1 pkt 4 specustawy w zw. z art. 140 Kodeksu cywilnego.

Nie znajduje również uzasadnienia zarzut naruszenia art. 7, 8 § 1, 77 § 1 i 80 k.p.a. poprzez niewystarczająco wnikliwe prowadzenie postępowania dowodowego i pominięcie istotnych uwag uczestników postępowania, skutkujące przyjęciem pozbawionego racjonalności rozwiązania polegającego na objęciu inwestycją wlotu do ronda na działce nr ____, który nie jest połączony z żadną siecią infrastruktury drogowej, bez wskazania dalszego przebiegu drogi biegnącej od projektowanego wlotu do ronda przez nieruchomość Odwołujących.

Na wstępie wyjaśnić należy, że zastosowanie znajdują tutaj zasady opisane w punkcie I. niniejszego uzasadnienia. Organy orzekające w sprawach zezwoleń na realizację inwestycji drogowych są związane wnioskiem zarządcy drogi w zakresie wskazanej lokalizacji i nie są władne do korygowania trasy przebiegu planowanej inwestycji lub narzucania lokalizacji jej poszczególnych elementów. Zarówno organ I instancji, jak i organ odwoławczy, mogły więc działać tylko w granicach tego wniosku, nie mając możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji mogła podlegać jedynie zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia.

Ze względu na treść art. 11e specustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami - w tym na przykład od opinii czy życzeń dotychczasowego właściciela nieruchomości. Zezwolenie na realizację inwestycji w zakresie dróg publicznych, zwłaszcza na obszarach zurbanizowanych, w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób, których prawa lub interesy mogą być zagrożone lub naruszone w związku z realizacją takiej inwestycji. Granice tych praw i interesów określają przepisy Pr. bud. oraz innych aktów prawnych. Poza tymi granicami, a zatem poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają natomiast protesty obywateli wyrażające ich osobiste zapatrywania, oczekiwania, postulaty i życzenia co do określonej polityki inwestycyjnej. Nieuwzględnienie ich nie może stanowić podstawy kwestionowania legalności zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego. Żaden przepis specustawy nie nakłada na organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązku przeprowadzenia konsultacji z dotychczasowymi właścicielami nieruchomości lub zasięgnięcia ich opinii co do niezbędności czy racjonalności inwestycji. Żaden przepis prawa nie uzależnia również możliwości wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej od uzyskania akceptacji pozostałych stron postępowania. Wniosek ma spełniać określone wymagania, jednakże pierwotny zamysł nad charakterem inwestycji pozostaje w gestii inwestora (por. wyrok WSA w Poznaniu z 6.08.2019 r., sygn. akt IV SA/Po 737/19).

Jak szeroko podkreśla się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę skarżącą w sytuacji, gdy organ prawidłowo zebrał materiał dowodowy, a ocena tego materiału jest logiczna, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem. Okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania. Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących

przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok WSA w Łodzi z 29.04.2009 r., sygn. akt I SA/Łd 1329/08, LEX nr 549458).

Argument dotyczący wskazania dalszego przebiegu drogi biegnącej od projektowanego wlotu do ronda przez nieruchomość Odwołujących, a więc ewentualnych, przyszłych zamierzeń inwestycyjnych zarządcy drogi, musi natomiast pozostać poza zakresem orzekania organu II instancji, gdyż dotyczy zdarzeń przyszłych i niepewnych (przypuszczeń odnośnie kontynuacji inwestycji, mogącej nastąpić w bliżej nieokreślonej przyszłości). Podobnie nie sposób oczekiwać uzależnienia rozstrzygnięcia w sprawie realizacji inwestycji drogowej od ewentualnych przyszłych planów inwestycyjnych właścicieli nieruchomości sąsiednich. Organy administracji publicznej orzekają bowiem w oparciu o aktualny stan prawny i faktyczny, nie w oparciu o stan hipotetyczny.

Uwzględnianie przez zarządców drogi przyszłych planów inwestycyjnych lub ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, przejawiające się projektowaniem dodatkowych wylotów rond czy odnóg skrzyżowań, jest dość powszechną praktyką projektową, która jednak nie pociąga za sobą obowiązku ukazania dalszego, hipotetycznego przebiegu drogi w dokumentacji projektowej. Również fakt planistycznego przeznaczenia danego gruntu pod drogę publiczną, bez ewidencyjnego i prawnego wydzielenia tego gruntu i wybudowania na nim drogi, nie ma znaczenia dla oceny stanu faktycznego istniejącego na gruncie. Potencjalna możliwość wyrażenia przez Prezydenta Miasta Kalisza woli budowy dalszego odcinka ulicy Pszennej - w bliżej nieokreślonej przyszłości i w niewskazanym jeszcze trybie - nie mogła więc stanowić podstawy do podważenia prawidłowości decyzji PMK, jako że zdarzenia przyszłe i niepewne nie mogą stanowić podstawy do orzekania w postępowaniu administracyjnym. Organy administracji publicznej orzekają bowiem w oparciu o aktualny stan prawny i faktyczny, nie w oparciu o stan hipotetyczny.

W tym miejscu wskazać także należy, że budowa drogi może być prowadzona nie tylko w oparciu o decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wydaną na podstawie przepisów specustawy. Realizacja drogi możliwa jest również na podstawie pozwolenia na budowę w trybie przepisów Pr. bud., jeżeli taka droga jest przewidziana w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W analizowanej sytuacji trudno jest przesądzać, czy dalszy odcinek ulicy Pszennej zostałby zrealizowany w trybie specustawy, czy może miałby przebiegać zgodnie z ustaleniami „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla zespołu zabudowy mieszkaniowej na osiedlu Tyniec” lub w inny sposób - na przykład po zmianie tego planu albo uchwaleniu kolejnego dokumentu planistycznego dla terenów sąsiednich.

Reasumując powyższe należy stwierdzić, że brak jest podstaw prawnych do uzależnienia wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od skonkretyzowania ewentualnych przyszłych planów inwestycyjnych na obszarze nieobjętym wnioskiem.

Za nieuzasadniony należy także uznać zarzut naruszenia art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy w zw. z art. 140 Kodeksu cywilnego poprzez ograniczenie prawa do korzystania przez właścicieli z części nieruchomości (tj. projektowanej działki nr ____, obr. 051 Tyniec), mające polegać na przyjęciu w decyzji rozwiązań, zgodnie z którymi w przyszłości na części projektowanej działki nr ____ ma powstać droga łącząca wlot przewidzianego w decyzji ronda z siecią drogową.

Przede wszystkim należy zauważyć, że - jak wskazano wyżej - zaprojektowanie „zapasowego” wlotu na rondo w żaden sposób nie przesądza, że wlot ten zostanie faktycznie wykorzystany w bliżej nieokreślonej przyszłości. Przyjęte rozwiązania projektowe stanowią funkcjonalną całość i nie naruszają wymogów art. 33 ust. 1 Pr. bud.

W tym miejscu znów należy przypomnieć, że ze względu na treść art. 11e specustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami - w tym również na przykład od subiektywnej opinii stron postępowania odnośnie możliwych konsekwencji budowy drogi. Podkreślić należy, że decyzja PMK narzuca na inwestora obowiązek realizacji inwestycji zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa oraz z poszanowaniem interesów osób trzecich wynikających z Pr. bud. (por. pkt IV. decyzji). W ocenie organu II instancji decyzja PMK czyni w ten sposób zadość wymaganiom art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy.

W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że żaden przepis prawa nie nakłada na organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązku zapewnienia właścicielom działek położonych przy drodze dostępu do drogi publicznej na dotychczasowych warunkach lub w sposób zgodny z ich żądaniami. Zgodne bowiem z prawem (art. 5 ust. 1 pkt 9 Pr. bud.) „należy zapewnić właścicielom działek położonych przy drodze (tylko albo aż) dostęp do drogi publicznej” (por. wyrok NSA z 29.01.2013 r., sygn. akt II OSK 2785/12). Samo powoływanie się na brak bezpośredniego wjazdu na projektowaną drogę nie może stanowić wykazania naruszenia interesu prawnego skarżącej strony, albowiem z jakiegokolwiek normy obowiązującego prawa nie wynika, aby zapewnienie dostępu do drogi publicznej miało polegać na dostępie do drogi w konkretny sposób, zgodny z oczekiwaniami stron (por. wyrok NSA z 26.07.2013 r., sygn. akt II OSK 762/13). Brak jest bowiem przepisu prawa, który nakazywałby zapewnienie określonego charakteru dostępu do drogi publicznej, bądź projektowanie dostępu zgodnie z żądaniem osoby zainteresowanej (por. wyrok WSA w Warszawie z 5.01.2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1732/09; wyrok NSA z 9.08.2010 r., sygn. akt II OSK 875/10).

Jak wskazano wyżej, odcinek ulicy Pszennej nieobjęty opracowaniem pozostaje drogą publiczną, a zatem część nieruchomości powstała po podziale działki nr. ewid. ___ obr. 051 Tyniec nie została pozbawiona dostępu do drogi publicznej.

Odnosząc się do zarzutu utrudniania dalszego korzystania z nieruchomości podkreślić trzeba wyraźnie, że kwestia ta nie jest przedmiotem rozważań organów administracji właściwych w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. W postępowaniu w sprawie wydania takiej decyzji organy obu instancji badają zgodność z prawem wniosku inwestora, nie badają natomiast zagadnień dotyczących ewentualnych negatywnych następstw dla podmiotów objętych decyzją. Z samej istoty przedsięwzięcia drogowego, będącego inwestycją liniową, wynika ingerencja w prawa przysługujące innym podmiotom w stosunku do nieruchomości objętych projektowaną inwestycją lub z nią sąsiadujących. Z omawianej ingerencji wynikać mogą z kolei inne utrudnienia dla podmiotów dotychczas wykorzystujących daną nieruchomość lub planujących jej wykorzystywanie w określony sposób. Nie oznacza to jednak, że taka decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest wadliwa.

Kwestia braku możliwości normalnego korzystania z nieruchomości miałyby znaczenie w przypadku badania zasadności wykupu pozostałej po podziale części nieruchomości, co przewidziane jest w art. 13 ust. 3 specustawy, i z tego powodu nie może być przedmiotem badania przez organ orzekający w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Ustawodawca w ww. przepisie zabezpieczył interesy właścicieli nieruchomości, które jedynie w części niezbędne są do realizacji inwestycji, a pozostałe części nieruchomości na skutek podziału nie nadają się do prawidłowego wykorzystywania na dotychczasowe cele. Konstrukcja zastosowana w art. 13 ust. 3 specustawy, w oparciu o który inwestor podejmuje czynności zmierzające do nabywania gruntów pod inwestycje drogowe i samodzielnie decyduje o tym, czy dana nieruchomość spełnia kryteria wskazane w powołanym przepisie, stanowi roszczenie cywilnoprawne, którego zasadność może ocenić jedynie sąd powszechny. Organ administracji publicznej nie prowadzi w tego typu sprawach postępowania administracyjnego i nie orzeka w tym zakresie w formie decyzji administracyjnej (por. wyrok NSA z 8.11.2011 r., sygn. akt I OSK 1932/10; wyroki WSA w Warszawie z: 17.09.2014 r., sygn. akt VII SA/Wa 935/14,; 5.06.2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 716/12; 29.03.2012 r., sygn. akt I SA/Wa 2289/1).

Jeżeli w związku z realizacją inwestycji drogowej Odwołujący uważają, że doznali szkody, to mogą skorzystać ze stosownego powództwa cywilnego (które jest rozpatrywane przez sąd powszechny) i przedstawić dowody na okoliczność powstałej szkody i jej wielkości. Argumentacja tego rodzaju w postępowaniu dotyczącym zezwolenia na realizację inwestycji drogowej ma jednak charakter interesu faktycznego, a więc takiego, który nie może stanowić prawnej przeszkody dla wydania decyzji administracyjnej.

Odnosząc się do wyrażonej przez Pełnomocnika Odwołujących opinii, że przedmiot sprawy rozpatrywanej przez organ II instancji różni się od przedmiotu sprawy rozpatrywanej w toku postępowania przed organem I instancji należy na wstępie wyjaśnić, że istotą zasady dwuinstancyjności postępowania jest dwukrotne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie przez dwa różne organy tej samej sprawy administracyjnej. Dwukrotne rozpoznanie sprawy oznacza obowiązek przeprowadzenia dwukrotnie postępowania wyjaśniającego, a konsekwentnie do tego ukształtowane jest postępowanie odwoławcze, którego przedmiotem jest nie tylko weryfikacja decyzji organu I instancji, ale ponowne rozpoznanie sprawy administracyjnej. W doktrynie przyjmuje się również, że sprawa rozpatrywana w postępowaniu odwoławczym powinna być tożsama ze sprawą rozpatrzoną przez organ I instancji pod względem podmiotowym oraz przedmiotowym, z zastrzeżeniem, że organ odwoławczy uwzględnia zmiany stanu prawnego (zmiana przepisów w okresie od wydania decyzji I instancji do wydania decyzji przez organ odwoławczy) i stanu faktycznego (np. gdy ujawniły się nowe okoliczności faktyczne) (M. Wierzbowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Legalis).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy wskazać że, jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, przedmiot sprawy pozostał niezmieniony. Przedmiotem tym była i jest inwestycja drogowa polegająca na budowie połączenia ul. Szerokiej z ul. Łódzką - odcinek od ul. Łódzkiej do ul. Żwirki i Wigury w Kaliszu. Zarządca drogi nie wyraził woli zmiany jej lokalizacji. Inwestycją objęte są dokładnie te same nieruchomości, które były wskazane w pierwotnym wniosku, zakres terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych nie uległ

zmianie. Linie rozgraniczające teren, linie podziału nieruchomości oraz zakres wywłaszczenia pozostają takie same jak we wniosku rozpatrywanym w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji. Zasadnicze rozstrzygnięcia niniejszej decyzji pozostają więc zgodne z wnioskiem zarządcy drogi oraz decyzją organu I instancji.

III.

Odnosząc się do zarzutów sformułowanych przez r.pr. Marcina Idziorka, działającego jako pełnomocnik państwa _____ i _____, należy w pierwszej kolejności stwierdzić, że zarzut naruszenia art. 28 k.p.a. poprzez nieprzyznanie Odwołującym charakteru strony w postępowaniu prowadzonym przez organ I instancji jest całkowicie chybiony, bowiem przyznanie lub odmowa przyznania osobie fizycznej lub prawnej przymiotu strony nie jest przedmiotem orzekania w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Innymi słowy, w decyzji tej nie rozstrzyga się, czy konkretna osoba fizyczna (wskazana imiennie) lub prawna była stroną postępowania.

Artykuł 11c specustawy stanowi, że do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy k.p.a. z zastrzeżeniem przepisów specustawy, co oznacza, że przepisy k.p.a. znajdują zastosowanie tylko w takim zakresie, który nie został uregulowany przepisami specustawy. Ustawodawca przyznał zatem pierwszeństwo w stosowaniu przepisom procesowym specustawy, jako *lex specialis* wobec przepisów k.p.a. Zasada ta znajduje zastosowanie m.in. w odniesieniu do kwestii ustalania kręgu stron oraz zawiadamiania ich o wszczęciu postępowania i o wydaniu decyzji.

Odnosząc ww. przepisy prawa do niniejszej sprawy w pierwszej kolejności podnieść należy, że w toku postępowania zakończonego wydaniem decyzji PMK organ I instancji nie wydawał żadnych rozstrzygnięć dotyczących kwestii uznania osoby fizycznej za stronę postępowania.

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, krąg podmiotów mających przymiot strony w postępowaniu zmierzającym do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej ustala się w oparciu o przepisy art. 11d ust. 5, 6, 7 i 8 specustawy oraz art. 28 k.p.a. co oznacza, że stronami postępowania są właściciele i użytkownicy wieczności nieruchomości, a także osoby fizyczne i osoby prawne posiadające ograniczone prawa rzeczowe oraz inne prawa do nieruchomości objętych decyzją, a także inne osoby, których interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 26.06.2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 167/12). W postępowaniu w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie ustala się więc zamkniętego kręgu stron i nie jest możliwe ich imienne wskazanie. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 28 k.p.a., w postępowaniu administracyjnym stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Cechą wyróżniającą interesu prawnego jest przy tym to, że jest on indywidualny, konkretny, aktualny i obiektywnie sprawdzalny, a jego istnienie znajduje potwierdzenie w okolicznościach faktycznych, będących przesłankami stosowania danego przepisu prawa.

Przepis szczególny, jakim jest specustawa, określa sposób zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej (art. 11d ust. 5, 6, 7, 8) oraz o wydaniu decyzji (art. 11f ust. 3, 4, 5), Zgodnie z art. 11d ust. 5 i art. 11f ust. 3

specustawy, zawiadomienia wysyła się właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji, na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony zawiadamia się w drodze obwieszczeń.

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, w analizowanym przypadku z akt sprawy wynika, że zarówno właściele lub użytkownicy wieczystości nieruchomości, jak i pozostałe strony, nie widniejące w katastrze nieruchomości (w tym Odwołujący), zostali prawidłowo zawiadomieni o wszczęciu postępowania oraz o wydaniu decyzji.

W toku prowadzonego przez organ I instancji postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, wszczętego na wniosek złożony 16.12.2020 r. przez pana Marcina Kasałkę, Odwołujący nie podjęli żadnych kroków zmierzających do wzięcia czynnego udziału w tym postępowaniu.

W następnej kolejności należy odnieść się do zarzutu naruszenia art. 6, 7, 8 § 1, 9, 10 § 1, 77 § 1 oraz 103 § 3 k.p.a. poprzez wydanie decyzji w przedmiocie udzielenia zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w sytuacji, gdy właściwym byłoby wydanie decyzji odmownej.

Na wstępie należy wskazać, że Odwołujący są właścicielami nieruchomości położonych w bezpośrednim sąsiedztwie planowanej inwestycji drogowej, w szczególności działek ____, ____, ____, ____, ____, ____, ____, ____, ____, ____, zlokalizowanych w Kaliszu przy ul. Braci Niemojowskich ____, a źródła interesu prawnego w ich przypadku należy upatrywać w możliwości wystąpienia imisji bezpośrednich i pośrednich, bowiem planowana inwestycja drogowa może wpłynąć na należące do nich nieruchomości poprzez oddziaływania akustyczne oraz zanieczyszczenie powietrza. Pełnomocnik Odwołujących zarzuca, że decyzja PMK nie przewiduje rozwiązań technicznych minimalizujących te oddziaływania, np. w postaci ekranów akustycznych.

Istotnie, na podstawie załączników do decyzji PMK (np. rysunku Projektu zagospodarowania terenu) można stwierdzić, że działki ____, i ____, bezpośrednio sąsiadują z terenem objętym inwestycją i znajdują się w obszarze oddziaływania obiektu. Odwołanie nie zawiera jednak wskazania naruszenia konkretnego przepisu prawa materialnego, uzasadniającego twierdzenie, że „właściwym byłoby wydanie decyzji odmownej”.

W tym miejscu znów należy przypomnieć, że ze względu na treść art. 11e specustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami. Zastosowanie znajdują tutaj zasady opisane w punkcie I. niniejszego uzasadnienia. O dopuszczalności zaakceptowania w zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej określonych rozwiązań decydują literalnie przepisy prawa, zwłaszcza prawa administracyjnego materialnego. Jeżeli więc zezwolenie ma uszanować wymagania dotyczące ochrony "uzasadnionych" interesów osób trzecich (art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy), to należy przyjąć, że owe osoby trzecie mogą skutecznie inwestycję drogową zablokować (zażądać odmowy wydania zezwolenia), jeżeli powołałyby się na konkretne, identyfikowalne naruszenia prawa, które droga spowoduje (por. wyrok WSA w Poznaniu z 5.08.2020 r., sygn. akt II SA/Po 65/20).

Podkreślić należy, że decyzja PMK narzuca na inwestora obowiązek realizacji inwestycji zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa oraz z poszanowaniem interesów osób trzecich wynikających z Pr. bud. (por. pkt IV. decyzji). W ocenie organu II instancji decyzja PMK czyni w ten sposób zadość wymaganiom art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy.

Wszelkie ewentualne uciążliwości związane z bezpośrednim sąsiedztwem inwestycji polegającej na budowie drogi (np. nadmierny hałas) pozostają natomiast poza zakresem przedmiotowym postępowania administracyjnego w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Zgodzić się należy z WSA w Gliwicach, że gdyby w toku postępowania zmierzającego do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej badano każdy zarzut odwołujący się do natężenia ruchu drogowego czy hałasu, „w terenie zabudowanym nie dochodziłoby do modernizacji czy budowy dróg publicznych, co niewątpliwie leży w interesie społecznym” (wyrok z 9.05.2018 r., sygn. akt II SA/GI 43/18). Kwestie te mogą jedynie być przedmiotem roszczeń cywilnych, które rozstrzyga sąd powszechny (por. wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 10.05.2017 r., sygn. akt II SA/Go 44/17). Oddziaływanie świadczące o przekroczeniu dopuszczalnych granic immisji może uzasadniać powstanie po stronie osób poszkodowanych odpowiednich roszczeń, na podstawie art. 144 Kodeksu cywilnego (por. wyrok NSA z 28.04.2009 r., sygn. akt II OSK 12/08). Należy jednak podkreślić, że wymaga to jednoznacznego wykazania, że takie oddziaływanie (zakłócenie) w ogóle może mieć miejsce.

Zwrócić trzeba w tym zakresie uwagę na ugruntowane orzecznictwo sądownoadministracyjne, w którym immisje pośrednie nie stanowią źródła interesu prawnego, ponieważ co do zasady są dozwolone, jeśli nie przekraczają tzw. „przeciętnej miary” (por. wyrok NSA z 12.03.2015 r., sygn. akt II OSK 2089/13). W praktyce, przy ustalaniu przeciętnej miary należy uwzględniać społeczno-gospodarcze przeznaczenie nieruchomości emitującej zakłócenia, jak też nieruchomości doznającej zakłóceń. Dopuszczalne są tylko takie zakłócenia, które wynikają z normalnej eksploatacji nieruchomości, na której umiejscowione jest źródło zakłóceń, zgodnie z jej społeczno-gospodarczym przeznaczeniem i jednocześnie nie naruszają normalnej eksploatacji nieruchomości doznającej zakłóceń zgodnie z jej społeczno-gospodarczym przeznaczeniem (por. wyrok NSA z 15.05.2014 r., sygn. akt II OSK 3116/13). Zatem samo podniesienie argumentu, że inwestycja drogowa będzie powodowała immisje pośrednie ponad przeciętną miarę, świadczy wyłącznie o subiektywnym przekonaniu, niepopartym żadnymi dowodami.

Odnosnie przedstawionych przez Pełnomocnika Odwołujących obaw podkreślić należy, że kwestie dotyczące oddziaływania inwestycji na środowisko zostały przeanalizowane w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zgodnie z art. 86 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1, tzn. również decyzje o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Związanie organu decyzją oznacza, że nie może on pominąć żadnych obowiązków i uprawnień wynikających z decyzji środowiskowej.

Wskazać należy, że decyzja PMK została wydana w oparciu o ostateczną decyzję RDOŚ. W punkcie III. decyzji PMK zawarty został wymóg spełnienia warunków wynikających z decyzji RDOŚ, która to decyzja w sposób wyczerpujący opisuje szczegółowe wymagania i uwarunkowania dla przedsięwzięcia, w tym warunki wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem m.in. ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich. Metody zapobiegania uciążliwościom (zarówno na etapie realizacji przedsięwzięcia, jak i na etapie eksploatacji) zawarte są

w charakterystyce przedsięwzięcia stanowiącej załącznik nr 1 do decyzji RDOŚ. Nie ma potrzeby powtarzania tych ustaleń w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Wymogi decyzji środowiskowej zostały również uwzględnione w projekcie budowlanym, będącym załącznikiem do decyzji.

Odnosnie zarzutu naruszenia art. 17 specustawy poprzez nadanie decyzji w przedmiocie udzielenia zezwolenia na realizację inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej wykonalności w sytuacji, gdy nie wystąpiły przesłanki do nadania tegoż rygoru wyjaśnić trzeba, że zgodnie z art. 17 ust. 1 specustawy właściwy organ nadaje decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygor natychmiastowej wykonalności na wniosek właściwego zarządcy drogi, uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Zgodnie ze stanowiskiem ugruntowanym w orzecznictwie (por. np. wyrok NSA z 11.09.2013 r., sygn. akt II OSK 1757/13; czy wyrok WSA w Poznaniu z 26.11.2015 r., sygn. akt IV SA/Po 352/15), literalna wykładania powyższego przepisu wskazuje, że nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności jest obligatoryjne, jeżeli zarządca drogi złoży wniosek uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Brak określenia w tym przepisie rodzaju i natężenia tego interesu wskazuje, że chodzi tu o jakikolwiek interes społeczny lub gospodarczy, co odróżnia instytucję uregulowaną w art. 17 ust. 1 specustawy od regulacji dotyczącej nadawania decyzjom administracyjnym rygoru natychmiastowej wykonalności, zawartej w art. 108 k.p.a., gdzie nadanie decyzji rygoru możliwe jest ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Podkreślić należy, że ocena, czy taki interes ma miejsce, została pozostawiona organowi wydającemu decyzję, przy czym specustawa nie wprowadza żadnych szczególnych kryteriów oceny takiego interesu. Istotne jest to, czy dana okoliczność może być uznana za okoliczność wskazującą na istnienie interesu społecznego lub gospodarczego. Co więcej, przesłanki interesu społecznego lub interesu gospodarczego nie muszą wystąpić łącznie, wystarczające jest bowiem wystąpienie tylko jednej z nich.

Jeżeli wnioskodawca wskaże na interes społeczny polegający np. na ochronie życia i zdrowia ludzkiego poprzez poprawę bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego, lub na własny interes polegający na konieczności wybudowania drogi w określonym terminie ze względu na sposób finansowania inwestycji, a organ I instancji uzna, że wystąpiły przesłanki do nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, to specustawa nie daje jasnych podstaw kontroli takiego rozstrzygnięcia. Z tego faktu nie można jednak czynić zarzutu organom, a tylko ustawodawcy (por. wyrok WSA w Rzeszowie z 8.11.2012 r., sygn. akt II SA/Rz 740/11).

W analizowanej sprawie zarządca drogi powołał się na interes społeczny i gospodarczy polegający na poprawie warunków ruchu, poprawie bezpieczeństwa ruchu i poprawie jego płynności, co pozwoli na ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko, jak również planowane pozyskanie dofinansowania inwestycji. Organ I instancji uznał te przesłanki za wystarczające do nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. W ocenie organu II instancji brak jest podstaw prawnych do negowania takiego rozstrzygnięcia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji. Niniejsza decyzja jest zaskarżalna do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji skarżącemu. Od skargi pobiera się wpis stały w wysokości 500 zł (w trybie wznowienia postępowania 200 zł) - rozporządzenie Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535.). Strony mają możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie pomocy prawnej.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego

Marcin Karpiński

Zastępca Dyrektora

Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa

Dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Załączniki:

- 1) Rysunek nr 1.1 Granice terenu objętego wnioskiem, zawierający linie rozgraniczające teren.
- 2) Tomu I Projekt zagospodarowania terenu - branża drogowa.
- 3) Strona tytułowa Tomu IIa Projekt budowlany - branża sanitarna.
- 4) Str. 36 Tomu IIa Projekt budowlany - branża sanitarna.

Otrzymują:

- 1) Prezydent Miasta Kalisza_(1 egz. wraz z załącznikami),
- 2) Krzysztof Gałka, Dyrektor Zarządu Dróg Miejskich w Kaliszu ul. Złota 43, 62-8010 Kalisz (jako pełnomocnik zarządcy drogi - 2 egz. wraz z załącznikami),
- 3) r.pr. Marcin Idziorek, Idziorek & Wspólnicy Kancelaria Prawna sp.k. z siedzibą w Poznaniu, ul. Poznańska 62 lok. 21, 60-853 Poznań (jako pełnomocnik Odwołujących - bez załączników),

- 4) adw. Tomasz Przybecki, Przybecki Kancelaria Adwokacka, ul. Kochanowskiego 4/7, 60-844 Poznań (jako pełnomocnik Odwołujących - bez załączników),
- 5) aa (1 egz. wraz z załącznikami).

Do wiadomości:

- 1) Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla Miasta Kalisza, ul. Franciszkańska 3/5, 62-800 Kalisz (1 egz. wraz z załącznikami),
- 2) Wydział Gospodarowania Mieniem UMK (ePUAP, bez załączników),
- 3) Wydział Geodezji i Kartografii UMK (ePUAP, bez załączników),
- 4) Wydział Finansowy UMK (ePUAP, bez załączników),
- 5) RDOŚ w Poznaniu (ePUAP, bez załączników, dot. WOO-II/420.101.2018.PC.28).

Sprawę prowadzi:

st. insp. woj. Elżbieta Florek-Stefaniak, tel. 61-8541291, e-mail: eflorek@poznan.uw.gov.pl
st. spec. Barbara Jerzak, tel. 61-854-13-07, e-mail: bjerzak@poznan.uw.gov.pl.

W niniejszej decyzji wyłączono informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Elżbieta Florek-Stefaniak.